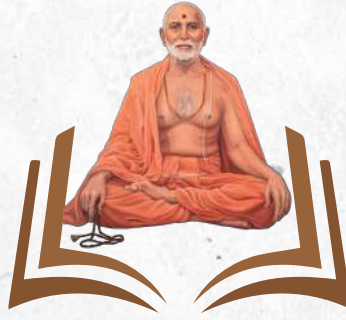

॥ अटसंमदलक्षा मुखपाठ स्रधर्षा ॥

ऑफ्रका

Shastriji Shreni

315 Verses
Gujarati

Satsang Pravrutti Central Office, Africa

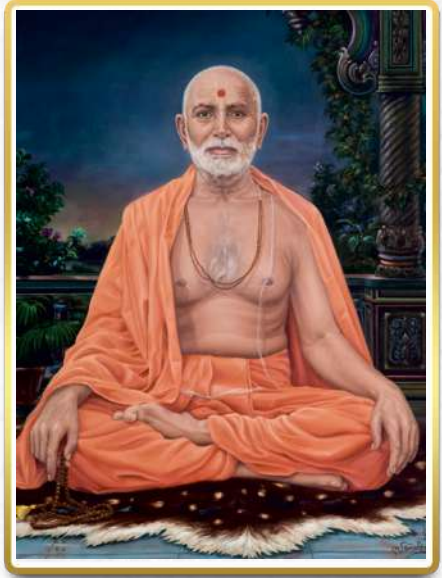
|| Shri Swaminarayan Vijayate ||

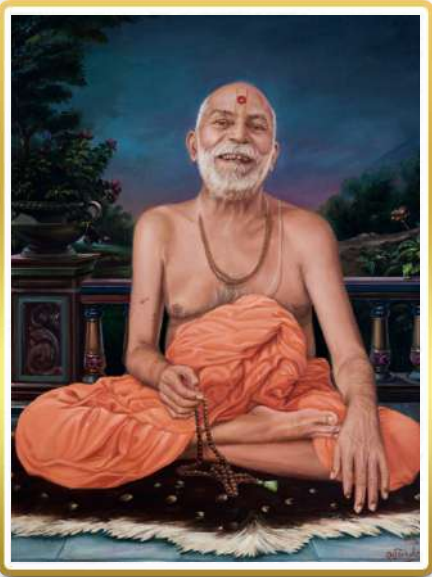
Bhagwan Swaminarayan and Aksharbrahman Gunatitanand Swami
(Shri Akshar-Purushottam Maharaj)

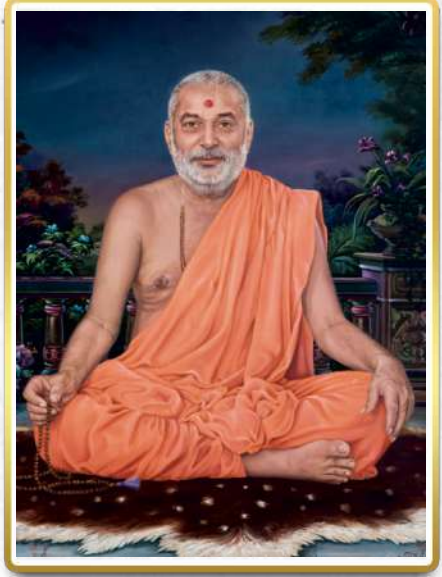
**Brahmaswarup
Bhagatji Maharaj**

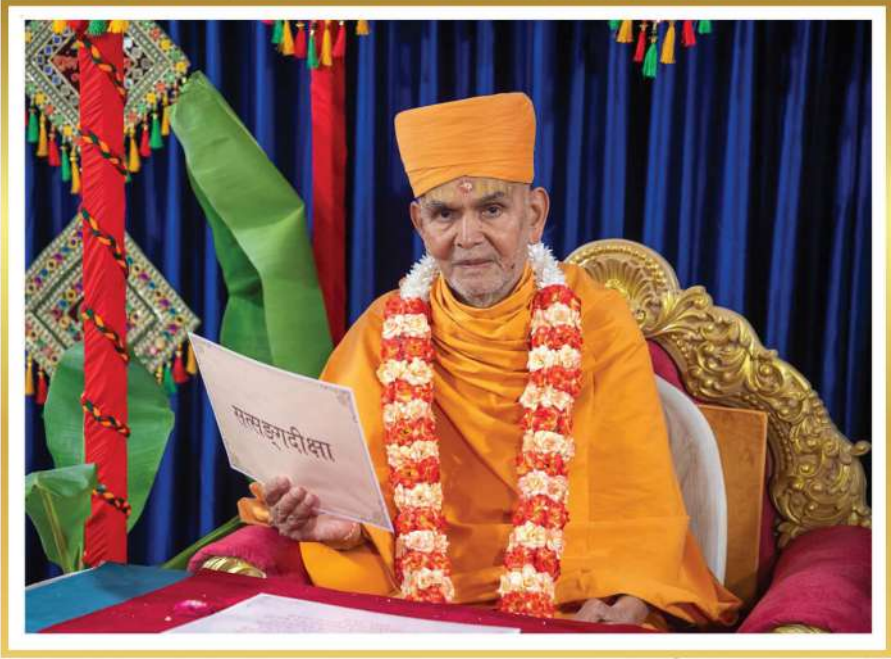
**Brahmaswarup
Shastriji Maharaj**

**Brahmaswarup
Yogiji Maharaj**

**Brahmaswarup
Pramukh Swami Maharaj**

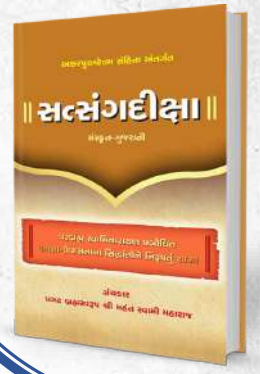

Pragat Brahaswarup Mahant Swami Maharaj

I CAN , I WILL, I MUST
(C W M)

Sadhu Keshajivandas

Goal: Memorize 315 Shloks

Date	Milestone	Mukhpath Shloks	Total Shloks
Sunday, 28 Mar 2021	Pragji Bhakta Jayanti	52	52
Sunday, 25 Apr 2021	Swaminarayan Jayanti	36	88
Sunday, 06 Jun 2021	Yogi Jayanti	68	156
Sunday, 18 Jul 2021	Guru Purnima	64	220
Sunday, 29 Aug 2021	Janmashtami	52	272
Sunday, 19 Sep 2021	Final Round 1	43	315
Sunday, 26 Sep 2021	Final Round 2	Revision	315

१. स्वामिनारायण भगवान् એટલે કે સાક્ષાત્ અક્ષરપુરુષોત્તમ મહારાજ સર્વને પરમ શાંતિ, આનંદ અને સુખ અર્પે. (૧)

Swāminārāyaṇ Bhagwān eṭale ke sākṣhāt Akṣhar-Puruṣhottam Mahārāj sarvane param shānti, ānand ane sukh arpe. (1)

૨. આ દેહ મુક્તિનું સાધન છે, કેવળ ભોગનું સાધન નથી. દુર્લભ અને નાશવંત એવો આ દેહ વારંવાર મળતો નથી. (૨)

Ā deh muktinu sādhan chhe, keval bhognu sādhan nathī. Durlabh ane nāshvant evo ā deh vāramvār maḷato nathī. (2)

૩. લૌકિક વ્યવહાર તો દેહના નિર્વાહ માટે છે. તે આ મનુષ્ય જન્મનું પરમ લક્ષ્ય નથી. (૩)

Laukik vyavahār to dehnā nirvāh māṭe chhe. Te ā manuṣhya janmanu param lakṣhya nathī. (3)

૪-૫. સર્વ દોષોને ટાળવા, બ્રહ્મસ્થિતિને પામવા અને ભગવાનની ભક્તિ કરવા આ દેહ મળ્યો છે. આ બધું સત્સંગ કરવાથી અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. આથી મુમુક્ષુઓએ સદાય સત્સંગ કરવો. (૪-૫)

Sarva doṣhone ṭālavā, brahma-sthitine pāmavā ane Bhagwānnī bhakti karavā ā deh maḷyo chhe. Ā badhu satsang karavāthī avashya prāpta thāya chhe. Āthī mumukṣhuoe sadāya satsang karavo. (4-5)

૬. તેથી પરબ્રહ્મ સ્વામિનારાયણે આ લોકમાં સાક્ષાત્ અવતરીને આ દિવ્ય સત્સંગની સ્થાપના કરી. (૬)

Tethī Parabrahma Swāminārāyaṇe ā lokmā sākṣhāt avatarīne ā divya satsangnī sthāpanā karī. (6)

૭. આ સત્સંગનું જ્ઞાન મુમુક્ષુઓને થાય એવા શુભ આશયથી 'સત્સંગદીક્ષા' એ નામનું શાસ્ત્ર રચવામાં આવે છે. (૭)

Ā satsangnu gnān mumukṣhuone thāya evā shubh āshayathī 'Satsang-Dikṣhā' e nāmnu shāstra rachavāmā āve chhe. (7)

૮-૯. સત્ય એવા આત્માનો સંગ કરવો, સત્ય એવા પરમાત્માનો સંગ કરવો, સત્ય એવા ગુરુનો સંગ કરવો અને સચ્છાસ્ત્રનો સંગ કરવો એ સત્સંગનું સાચું લક્ષણ જાણવું. આવો દિવ્ય સત્સંગ કરનાર મનુષ્ય સુખી થાય છે. (૮-૯)

Satya evā ātmāno sang karavo, satya evā Paramātmāno sang karavo, satya evā guruno sang karavo ane sachchhāstrano sang karavo e satsangnu sāchu lakṣhaṇ jāṇavu. Āvo divya satsang karanār manuṣhya sukhī thāy chhe. (8-9)

૧૦. દીક્ષા એટલે દૃઢ સંકલ્પ, શ્રદ્ધાએ સહિત એવો અચળ નિશ્ચય, સમ્યક્ સમર્પણ, પ્રીતિપૂર્વક નિષ્ઠા, વ્રત અને દૃઢ આશરો. (૧૦)

Dikṣhā eṭale dṛuḍh sankalp, shraddhāe sahit evo achal nishchay, samyak samarpaṇ, prīti-pūrvak niṣṭhā, vrat ane dṛuḍh āsharo. (10)

૧૧. આ શાસ્ત્રમાં પરબ્રહ્મ સહજાનંદ પરમાત્માએ દર્શાવેલ આજ્ઞા તથા ઉપાસનાની પદ્ધતિને સ્પષ્ટ રીતે જણાવી છે. (૧૧)

Ā shāstramā Parabrahma Sahajānand Paramātmāe darshāvel āgnā tathā upāsānāni paddhatine spaṣṭha rīte jāṇāvī chhe. (11)

૧૨. પુરુષો તથા સ્ત્રીઓ સર્વે સત્સંગના અધિકારી છે, સર્વે સુખના અધિકારી છે અને સર્વે બ્રહ્મવિદ્યાના અધિકારી છે. (૧૨)

Puruṣho tathā strīo sarve satsangnā adhikārī chhe, sarve sukhnā adhikārī chhe ane sarve brahma-vidyānā adhikārī chhe. (12)

૧૩. સત્સંગમાં લિંગભેદથી ન્યૂનાધિકપણું ન જ સમજવું. બધા પોતપોતાની મર્યાદામાં રહી, ભક્તિ વડે મુક્તિને પામી શકે છે. (૧૩)

Satsangmā ling-bhedhī nyūnādhikpaṇu na ja samajavu. Badhā pot-potānī maryādāmā rahī bhakti vaḍe muktine pāmī shake chhe. (13)

૧૪-૧૬. સર્વ વર્ણનાં સર્વ સ્ત્રીઓ તથા સર્વ પુરુષો સદાય સત્સંગ, બ્રહ્મવિદ્યા અને મોક્ષના અધિકારી છે. વર્ણના આધારે ક્યારેય ન્યૂનાધિકભાવ ન કરવો. સર્વ જનોએ પોતાના વર્ણનું માન ત્યજીને પરસ્પર સેવા કરવી. જાતિએ કરીને કોઈ મહાન નથી અને કોઈ ન્યૂન પણ નથી. તેથી નાત-જાતને લઈને ક્લેશ ન કરવો ને સુખે સત્સંગ કરવો. (૧૪-૧૬)

Sarva varṇanā sarva strīo tathā sarva puruṣho sadāy satsang, brahma-vidyā ane mokṣhanā adhikārī chhe. Varṇanā ādhāre kyārey nyūnādhik-bhāv na karavo. Sarva janoe potānā varṇanu mān tyajīne paraspar sevā karavī. Jātīe karīne koī mahān nathī ane koī nyūn paṇ nathī. Tethī nāt-jātne laīne klesh na karavo ne sukhe satsang karavo. (14-16)

૧૭. ગૃહસ્થ તથા ત્યાગી સર્વે મોક્ષના અધિકારી છે. તેમાં ન્યૂનાધિકભાવ નથી, કારણ કે ગૃહસ્થ કે ત્યાગી બધા ભગવાનના ભક્તો છે. (૧૭)

Gṛuhasth tathā tyāgī sarve mokṣhanā adhikārī chhe. Temā nyūnādhik-bhāv nathī, kāraṇ ke gṛuhasth ke tyāgī badhā Bhagwānnā bhakto chhe. (17)

૧૮. સ્વામિનારાયણ ભગવાનને વિષે અનન્ય, દૃઢ અને પરમ ભક્તિ માટે આશ્રયદીક્ષા મંત્ર ગ્રહણ કરી સત્સંગ પ્રાપ્ત કરવો. (૧૮)

Swāminārāyaṇ Bhagwānne viṣhe ananya, ḍṛuḍh ane param bhakti māṭe āshraya-dīkṣhā-mantra grahaṇ karī satsang prāpta karavo. (18)

१८. आश्रयदीक्षा मंत्र आ प्रमाणे छे:

धन्योस्मि पूर्णकामोस्मि निष्पापो निर्भयः सुधी।
अक्षरगुरुयोगेन स्वामिनारायणश्रयात्॥ (१८)

Āshraya-dīkṣhā mantra ā pramāṇe chhe:

Dhanyosmi pūrṇakāmosmi niṣhpāpo nirbhayah sukhī |
Akṣhara-guru-yogena Swāminārāyaṇ-āshrayāt || (19)

२०. मुमुक्षु पोताना आत्मानि मुक्ति माटे सहजानंद श्रीहरि तथा अक्षरब्रह्म स्वरूप गुणतीत गुरुनो प्रीतिअे करीने आशरो करे. (२०)

Mumukṣhu potānā ātmānī mukti māṭe Sahajānand Shrihari tathā Akṣharbrahma swarūp guṇātīt guruno prītie karīne āsharo kare. (20)

२१. सत्संगनो आशरो करी सदाय कंठने विषे काष्ठनी बेवडी भाणा धारण करवी तथा सत्संगना नियमो धारण करवा. (२१)

Satsangno āsharo karī sadāy kanṭhne viṣhe kāṣṭhñī bevaḍī bhāṇa dhāraṇ karavī tathā satsangnā niyamō dhāraṇ karavā. (21)

२२. आ संसारमां ब्रह्मस्वरूप गुरु विना ज्वनमां ब्रह्मविद्यानो तत्त्वे करीने साक्षात्कार न थई शके. (२२)

Ā sansārmā brahmaswarūp guru vinā jīvanmā brahma-vidyāno tattve karīne sākṣhātkār na thāi shake. (22)

२३. अक्षरब्रह्म गुरु विना परमात्मानो उत्तम निर्विकल्प निश्चय न थई शके तथा पोताना आत्माने विषे ब्रह्मभाव पण प्राप्त न थई शके. (२३)

Akṣharbrahma guru vinā Paramātmāno uttam nirvikalp nishchay na thāi shake tathā potānā ātmāne viṣhe brahmabhāv paṇ prāpta na thāi shake. (23)

२४. ब्रह्मस्वरूप गुरु विना यथार्थ भक्ति पण न थई शके, परम आनंदनी प्राप्ति न थाय अने त्रिविध तापनो नाश पण न थाय. (२४)

Brahmaswarūp guru vinā yathārth bhakti paṇ na thāi shake, param ānandnī prāpti na thāy ane trividh tāpano nāsh paṇ na thāy. (24)

२५. आथी सर्व अर्थनी सिद्धि करे तथा परमात्मानो अनुभव करावे तेवा प्रत्यक्ष अक्षरब्रह्म गुरुनो आशरो सदाय करवो. (२५)

Āthī sarva arthnī siddhi kare tathā Paramātmāno anubhav karāve tevā pratyakṣ Akṣharbrahma guruno āsharo sadāy karavo. (25)

२६. सर्व सत्संगीओअे सर्वे दुर्व्यसनो नो सदाय त्याग करवो, कारण के व्यसन अनेक रोगोनुं तथा दुःखोनुं कारण बने छे. (२६)

Sarva satsangīoe sarve durvyasanono sadāy tyāg karavo. Kāraṇ ke vyasan anek rogonu tathā dukhonu kāraṇ bane chhe. (26)

२७. सुरा, भांग तथा तमाकु इत्यादि जे जे पदार्थो मादक होय ते क्यारेय भावा के पीवा नही तथा धूम्रपाननो पण त्याग करवो. (२७)

Surā, bhāng tathā tamāku ityādi je je padārtho mādak hoy te kyārey khāvā ke pīvā nahī tathā dhūmra-pānno paṇ tyāg karavo. (27)

२८. सर्वे स्त्री तथा पुरुषोअे सर्व प्रकारना जुगारनो तथा व्यभियारनो त्याग करवो. (२८)

Sarve strī tathā puruṣhoe sarva prakārṇā jugārno tathā vyabhichārno tyāg karavo. (28)

२९. सत्संगी जनोअे क्यारेय मांस, माछली, ईडां तथा दुंगणी, लसण, खिंरा न भावां. (२९)

Satsangī janoe kyārey māns, māchhalī, indā tathā ḍungalī, lasaṇ, hing na khāvā. (29)

૩૦. પાણી તથા દૂધ ઈત્યાદિ પેય પદાર્થો ગાળેલા ગ્રહણ કરવા. જે ખાદ્ય વસ્તુ તથા પીણાં અશુદ્ધ હોય તે ક્યારેય ગ્રહણ ન કરવાં. (૩૦)

Pānī tathā dūdh ityādi peya padārtho gāḷelā grahaṇ karavā. Je khādyā vastu tathā pīṇā ashuddha hoyā te kyārey grahaṇ na karavā. (30)

૩૧. સત્સંગીઓએ ચોરી ક્યારેય ન કરવી. ધર્મને અર્થે પણ ચોરી ક્યારેય ન કરવી. (૩૧)

Satsangīoe chorī kyārey na karavī. Dharmāne arthe paṇ chorī kyārey na karavī. (31)

૩૨. પુષ્પ, ફળો જેવી વસ્તુ પણ તેના ધણીની પરવાનગી વગર ન લેવી. પરવાનગી વગર લેવું તે સૂક્ષ્મ ચોરી કહેવાય છે. (૩૨)

Puṣhp, faḷo jevī vastu paṇ tenā dhaṇīnī paravāngī vagar na levī. Paravāngī vagar levu te sūkṣhma chorī kahevāy chhe. (32)

૩૩-૩૪. ક્યારેય મનુષ્ય, પશુ, પક્ષી, તથા માંકડ આદિક કોઈ પણ જીવજંતુઓની હિંસા ન કરવી. અહિંસા પરમ ધર્મ છે, હિંસા અધર્મ છે એમ શ્રુતિ-સ્મૃત્યાદિ શાસ્ત્રોમાં સ્પષ્ટ કહેવામાં આવ્યું છે. (૩૩-૩૪)

Kyārey manuṣhya, pashu, pakṣhī, tathā mānkaḍ ādik koī paṇ jīv-jantuonī hinsā na karavī. Ahinsā param dharma chhe, hinsā adharma chhe em Shruti-Smṛtyādi shāstromā spaṣṭha kahevāmā āvyu chhe. (33-34)

૩૫. સત્સંગીઓએ યજ્ઞને અર્થે પણ બકરાં વગેરે નિર્દોષ પ્રાણીઓની હિંસા ક્યારેય ન જ કરવી. (૩૫)

Satsangīoe yagnane arthe paṇ bakarā vagere nirdoṣh prāṇionī hinsā kyārey na ja karavī. (35)

૩૬. યાગાદિ કરવાના થાય ત્યારે સંપ્રદાયના સિદ્ધાંતને અનુસરીને હિંસારહિત જ કરવા. (૩૬)

Yāgādi karavānā thāy tyāre sampradāynā siddhāntne anusarīne hinsā-rahit ja karavā. (36)

૩૭. યજ્ઞનો શેષ ગણીને કે પછી દેવતાના નૈવેદ્ય રૂપે પણ સત્સંગીઓએ ક્યારેય માંસ ન જ ખાવું. (૩૭)

Yagnano shesh gaṇīne ke pachhī devatānā naivedya rūpe paṇ satsangīoe kyārey māns na ja khāvu. (37)

૩૮. કોઈનું તાડન ક્યારેય ન કરવું. અપશબ્દો કહેવા, અપમાન કરવું ઈત્યાદિ કોઈ પણ પ્રકારે સૂક્ષ્મ હિંસા પણ ન કરવી. (૩૮)

Koīnu tāḍan kyārey na karavu. Apshabdo kahevā, apamān karavu ityādi koīpaṇ prakāre sūkṣhma hinsā paṇ na karavī. (38)

૩૯. ધન, સત્તા, કીર્તિ, સ્ત્રી, પુરુષ ઈત્યાદિની પ્રાપ્તિને અર્થે તથા માન, ઈર્ષ્યા કે ક્રોધે કરીને પણ હિંસા ન કરવી. (૩૯)

Dhan, sattā, kīrti, strī, puruṣ ityādinī prāptine arthe tathā mān, irṣhyā ke krodhe karīne paṇ hinsā na karavī. (39)

૪૦. મને કરીને, વચને કરીને કે કર્મે કરીને હિંસા કરવાથી તેનામાં રહેલા સ્વામિનારાયણ ભગવાન દુઃખાય છે. (૪૦)

Mane karīne, vachane karīne ke kārme karīne hinsā karavāthī tenāmā rahelā Swāminārāyaṇ Bhagwān dukhāy chhe. (40)

૪૧. આત્મહત્યા કરવી તે પણ હિંસા જ છે. આથી પડતું મૂકવું, ગળે ટૂંપો ખાવો, ઝેર ખાવું ઈત્યાદિ કોઈ રીતે આત્મહત્યા ક્યારેય ન કરવી. (૪૧)

Ātma-hatyā karavī te paṇ hinsā ja chhe. Āthī paḍatu mūkavu, gaḷe tūnpo khāvo, zer khāvu ityādi koī rīte ātma-hatyā kyārey na karavī. (41)

४२. दुःख, लज्जा, भय, क्रोध तथा रोग इत्यादि आपत्तिने कारणे, के पछी धर्मने अर्थे पण कोईअे पोतानी के अन्यनी हत्या न करवी. (४२)

Dukh, lajjā, bhay, krodh tathā rog ityādi āpattine kāraṇe, ke pachhī dharmane arthe paṇ koīe potānī ke anyanī hatyā na karavī. (42)

४३. मुमुक्षुअे तीर्थने विषे पण आत्महत्या न ज करवी. मोक्ष के पुण्य पामवानी भावनाथी पण तीर्थने विषे आपघात न ज करवो. (४३)

Mumukṣhue tīrthane viṣhe paṇ ātma-hatyā na ja karavī. Mokṣha ke puṇya pāmavānī bhāvanāthī paṇ tīrthane viṣhe āpghāt na ja karavo. (43)

४४. भगवान सर्वकर्ता छे, दयालु छे, सर्वनुं रक्षण करनारा छे अने अे ज सदा मारां सर्वे संकटोना टाणनारा छे. (४४)

Bhagwān sarva-kartā chhe, dayālu chhe, sarvanu rakṣhaṇ karanārā chhe ane e ja sadā mārā sarve sankatōnā ṭāṇanārā chhe. (44)

४५. भगवान जे करे ते सदाय सारा माटे होय. तेमनी इच्छा अे ज मारां प्रारब्ध छे. तेओ ज मारा तारक छे. (४५)

Bhagwān je kare te sadāy sārā māṭe hoy. Temanī ichchhā e ja māru prārabdha chhe. Teo ja mārā tārak chhe. (45)

४६. मारां विघ्नो, पाप, दोष तथा दुर्गुणो अवश्य नाश पामशे. हुं अवश्य शांति, परम आनंद अने सुख पामीश. (४६)

Mārā vighno, pāp, doṣh tathā durguṇo avashya nāsh pāmashe.
Hu avashya shānti, param ānand ane sukh pāmīsh. (46)

૪૭. કારણ કે મને સાક્ષાત્ અક્ષરપુરુષોત્તમ મહારાજ મળ્યા છે. તેમના બળે હું જરૂર દુઃખને તરી જઈશ. (૪૭)

Kāraṇ ke mane sākṣhāt Akṣhar-Puruṣhottam Mahārāj maḷyā
chhe. Temanā baḷe hu jarūr dukhne tarī jaīsh. (47)

૪૮. આ રીતે વિચારનું બળ રાખી આશ્રિત ભક્ત ક્યારેય હિંમત ન હારે અને ભગવાનના બળે આનંદમાં રહે. (૪૮)

Ā rīte vichārnu baḷ rākḥī āshrit bhakta kyārey himmat na hāre
ane Bhagwānnā baḷe ānandmā rahe. (48)

૪૯. શાસ્ત્રમાં તથા લોકમાં નિષેધ કર્યો હોય તેવાં સ્થાનોને વિષે ક્યારેય થૂંકવું નહીં તથા મળ-મૂત્રાદિ ન કરવું. (૪૯)

Shāstramā tathā lokmā niṣhedh karyo hoy tevā sthānone viṣhe
kyārey thūnkavu nahī tathā maḷ-mūtrādi na karavu. (49)

૫૦. બાહ્ય અને આંતરિક એમ સર્વ પ્રકારની શુદ્ધિનું પાલન કરવું. શ્રીહરિને શુદ્ધિ પ્રિય છે અને શુદ્ધિવાળા મનુષ્યની ઉપર તેઓ પ્રસન્ન થાય છે. (૫૦)

Bāhya ane āntarik em sarva prakārñī shuddhinu pālan karavu.
Shrīharine shuddhi priya chhe ane shuddhivāḷā manuṣhyani
upar teo prasanna thāy chhe. (50)

૫૧. સત્સંગીઓએ સદા સૂર્ય ઊગ્યા પૂર્વે જાગવું. ત્યારબાદ સ્નાનાદિક કરી શુદ્ધ વસ્ત્રો ધારણ કરવાં. (૫૧)

Satsangīoe sadā sūrya ūgyā pūrve jāgavu. Tyār bād snānādik
karī shuddha vastro dhāraṇ karavā. (51)

५२. त्पारबाद पूर्व दिशामां अथवा उत्तर दिशामां मुष राभी, शुद्ध आसन उपर बेसी नित्यपूजा करवी. (५२)

Tyār bād pūrva dishāmā athavā uttar dishāmā mukh rākhī, shuddha āsan upar besī nitya-pūjā karavī. (52)

५३-५४. स्वामिनारायण मंत्रनो जाप करतां तथा गुरुनुं स्मरण करतां करतां लालने विषे लगवाननी पूजाथी प्रसादीभूत थयेल चंदन वडे उर्ध्वपुंड्र तिलक करवुं अने कुंकुम वडे चांदलो करवो तथा छाती अने बंने लुजाओ पर चंदनथी तिलक-चांदलो करवो. (५३-५४)

Swāminārāyaṇ mantrano jāp karatā tathā gurunu smaraṇ karatā karatā bhālne viṣhe Bhagwānī pūjāthī prasādībhūt thayel chandan vaḍe ūrdhva-puṇḍra tilak karavu ane kumkum vaḍe chāndalo karavo tathā chhātī ane banne bhujāo par chandanthī tilak-chāndalo karavo. (53-54)

५५. स्त्रीओअे लगवान तथा गुरुनुं स्मरण करतां लालने विषे केवण कुंकुमनो चांदलो करवो. तिलक न करवुं. (५५)

Strīoe Bhagwān tathā gurunu smaraṇ karatā bhālne viṣhe keval kumkumno chāndalo karavo. Tilak na karavu. (55)

५६-५७. त्पारबाद सत्संगने आश्रित लक्ते पूजाना अधिकार माटे लगवानना प्रतापनुं चिंतवन करतां करतां आत्मविचार करवो. प्रसन्न चित्ते अने लक्तिभावपूर्वक ‘अक्षरम् अहं पुरुषोत्तमदासोस्मि’ अे पवित्र मंत्रनुं उच्यारण करवुं. पोताना आत्माने विषे अक्षरब्रह्मनी विभावना करवी अने शांत थई, ओकाग्र चित्ते मानसी पूजा करवी. (५६-५७)

Tyār bād satsangne āshrit bhakte pūjānā adhikār māṭe Bhagwānā pratāpnu chintavan karatā karatā ātma-vichār karavo. Prasanna chitte ane bhakti-bhāv-pūrvak ‘Akṣharam aham Puruṣhottama-dāsosmi’ e pavitra mantranu uchchāraṇ

karavu. Potānā ātmāne viṣhe Akṣharbrahmanī vibhāvanā karavī ane shānt thaī, ekāgra chitte mānasī pūjā karavī. (56-58)

૫૯. ભગવાન અને બ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુ જ મોક્ષદાતા છે. તેમનાં જ ધ્યાન તથા માનસી પૂજા કરવાં. (૫૯)

Bhagwān ane brahmaswarūp guru ja mokṣha-dātā chhe. Temanā ja dhyān tathā mānasī pūjā karavā. (59)

૬૦. ત્યારબાદ પવિત્ર વસ્ત્ર ઉપર ચિત્રપ્રતિમાઓનું સારી રીતે દર્શન થાય તેમ ભક્તિભાવપૂર્વક સ્થાપન કરવું. (૬૦)

Tyār bād pavitra vastra upar chitra-pratimāonu sārī rīte darshan thāy tem bhakti-bhāv-pūrvak sthāpan karavu. (60)

૬૧. તેમાં મધ્યમાં અક્ષર તથા પુરુષોત્તમની મૂર્તિ પધરાવવી એટલે કે ગુણાતીતાનંદ સ્વામી તથા તેમનાથી પર એવા મહારાજને પધરાવવા. (૬૧)

Temā madhyamā Akṣhar tathā Puruṣhottamnī mūr̥ti padharāvavī eṭale ke Guṇātītānānd Swāmī tathā temanāthī par evā Mahārājne padharāvavā. (61)

૬૨. ત્યારબાદ પ્રમુખસ્વામી મહારાજ પર્યંત પ્રત્યેક ગુરુઓની મૂર્તિઓ પધરાવવી તથા પોતે પ્રત્યક્ષ સેવ્યા હોય તે ગુરુઓની મૂર્તિઓ પધરાવવી. (૬૨)

Tyār bād Pramukh Swāmī Mahārāj paryant pratyek guruonī mūr̥tio padharāvavī tathā pote pratyakṣ sevyā hoyā te guruonī mūr̥tio padharāvavī. (62)

૬૩. ત્યારબાદ આહ્વાન શ્લોક બોલીને મહારાજ તથા ગુરુઓનું આહ્વાન કરવું. બે હાથ જોડી દાસભાવે નમસ્કાર કરવા. (૬૩)

Tyār bād āhvān shlok bolīne Mahārāj tathā Guruonu āhvān karavu. Be hāth joḍī dāsabhāve namaskār karavā. (63)

६४-६५. आड्वान मंत्र आ प्रमाणे छे:

उत्तिष्ठ सदजानंद श्रीहरे पुरुषोत्तम।

गुणतीताक्षर ब्रह्मन् उत्तिष्ठ कृपया गुरो॥

आगम्यतां छि पूजार्थम् आगम्यतां मदत्मतः।

सान्निध्याद् दर्शनाद् दिव्यात् सौभाग्यं वर्धते मम॥ (६४-६५)

Āhvān mantra ā pramāṇe chhe:

Uttishṭha Sahajānanda Shri-Hare Puruṣhottama ।

Guṇātītākṣhara brahmān-uttishṭha kṛpayā guro ॥

Āgamyatām hi pūjārtham āgamyatām mad-ātmatah ।

Sānnidhyād darshanād divyāt saubhāgyam vardhate mama ॥

(64-65)

६६-६७. त्पारबाद स्थिर चित्ते तथा महिमा साथे मूर्तिओनां दर्शन करतां करतां स्वामिनारायण मंत्रनो जाप करतां माणा डेरववी. त्पारबाद अेक पगे ऒला रडी, हाथ ऒया राभी मूर्तिओनां दर्शन करतां तपनी माणा डेरववी. (६६-६७)

Tyār bād sthir chitte tathā mahimā sāthe mūrṭionā darshan

karatā karatā Swāminārāyaṇ mantrano jāp karatā māḷā feravavī.

Tyār bād ek page ūbhā rahī, hāth ūnchā rākhī mūrṭionā darshan

karatā tapnī māḷā feravavī. (66-67)

६८. त्पारबाद सर्वना केन्द्र समान अने व्यापक अेवा अक्षरपुरुषोत्तम महाराजने संभारतां प्रतिमाओनी प्रदक्षिणा करवी. (६८)

Tyār bād sarvanā kendra samān ane vyāpak evā Akṣhar-

Puruṣhottam Mahārājne sambhāratā pratimāonī pradakṣhiṇā

karavī. (68)

६८. त्पारबाद दासबावे पुरुषोअे साष्टांग दंडवत्-प्रणाम करवा अने स्त्रीओअे बेसीने पंचांग-प्रणाम करवा. (६८)

Tyār bād dāsabhāve puruṣhoe sāṣṭāṅg dandavat praṇām karavā ane strīoe besīne pañchāṅg praṇām karavā. (69)

७०. कोई भक्तनो द्रोह थयो होय तेना निवारणने अर्थे क्षमायायनापूर्वक प्रतिदिन अेक दंडवत्-प्रणाम अधिक करवो. (७०)

Koī bhaktano droh thayo hoy tenā nivāraṇne arthe kṣhamā-yāchanā-pūrvak pratidin ek dandavat praṇām adhik karavo. (70)

७१. त्पारबाद स्वामिनारायण मंत्रनो जप करतां शुभ संकल्पोनी पूर्ति माटे दिव्यभाव अने भक्तिअे सहित प्रार्थना (धून) करवी. (७१)

Tyār bād Swāminārāyaṇ mantrano jap karatā shubh sankalponī pūrti māṭe divyabhāv ane bhaktie sahit prārthanā (dhūn) karavī. (71)

७२. आ रीते भक्तिबावे पूजा करीने पुनरागमन मंत्रथी अक्षरपुरुषोत्तम महाराजने पोताना आत्माने विषे पधराववा. (७२)

Ā rīte bhakti-bhāve pūjā karīne punarāgaman mantrathī Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājne potānā ātmāne viṣhe padharāvavā. (72)

७३. पुनरागमन मंत्र आ प्रमाणे छे:

भक्त्यैव दिव्यभावेन पूजा ते समनुष्ठिता।

गच्छाथ त्वं मदात्मानम् अक्षरपुरुषोत्तम॥ (७३)

Punarāgaman mantra ā pramāṇe chhe:

Bhaktyaiva divy-abhāvena pūjā te sam-anuṣṭhitā ।

Gachchhātha tvam madātmānam Akṣhara-Puruṣhottama ॥ (73)

७४. त्पारबाद सत्संगनी दढता माटे जेमां श्रीहरि तथा गुरुना उपदेशो अने आदेशो समाया डोय तेवा शास्त्रनुं रोज वांयन करवुं. (७४)

Tyār bād satsangnī dṛḍhatā māṭe jemā Shrīhari tathā gurunā updesho ane ādesho samāyā hoyā tevā shāstranu roj vānchan karavu. (74)

७५. त्पारबाद आदर अने नम्रभावे भक्तोने प्रणाम करवा. आ रीते पूजा करीने पछी ज पोताना व्यवहारनुं कार्य करवुं. (७५)

Tyār bād ādar ane namrabhāve bhaktone praṇām karavā. Ā rīte pūjā karīne pachhī ja potānā vyavahārnū kārya karavu. (75)

७६. पूजा कर्था विना जमवुं नही ने पाणी वगेरे पण न पीवुं. प्रवासे गया डोईअे तो पण पूजानो त्याग न करवो. (७६)

Pūjā karyā vinā jamavu nahī ne pāṇī vagere paṇ na pīvu. Pravāse gayā ḥoīe to paṇ pūjāno tyāg na karavo. (76)

७७. वृद्धावस्था, रोगादि तथा अन्य आपत्तिने लीधे पोते पूजा करवा असमर्थ डोय तेशे अन्य पासे ते पूजा कराववी. (७७)

Vṛuddhāvasthā, rogādi tathā anya āpattine lidhe pote pūjā karavā asamarth hoy teṇe anya pāse te pūjā karāvavī. (77)

७८. घरमां प्रत्येक सत्संगीअे पोतानी स्वतंत्र पूजा राखवी. वणी, पुत्र के पुत्रीनो जन्म थाय ते दिवसथी ज संतान माटे पूजा लई लेवी. (७८)

Gharmā pratyek satsangīe potānī swatantra pūjā rākhavī. Vaṇī putra ke putrīno janma thāy te divasathī ja santān māṭe pūjā laī levī. (78)

७८-८०. नित्य प्रत्ये भक्ति, प्रार्थना तथा सत्संग माटे सर्वे सत्संगीओअे घरमां सुंदर मंदिर स्थापवुं. तेमां भक्तिभावे विधिवत् अक्षर-पुरुषोत्तम तथा परंपरामां आवेल गुणातीत गुरुओ पधराववा. (७८-८०)

Nitya pratye bhakti, prārthanā tathā satsang māṭe sarve satsangīoe gharma sundar mandir sthāpavu. Temā bhakti-bhāve vidhivat Akṣhar-Puruṣhottam tathā paramparāmā āvel guṇātīt guruo padharāvavā. (79-80)

८१. सर्वे सत्संगी जनोअे प्रातःकाणे तथा सांजे घरमंदिरमां प्रतिदिन आरती करवी ने साथे स्तुतिनुं गान करवुं. (८१)

Sarve satsangī janoe prātaḥkāṇe tathā sānje ghar-mandirmā pratidin ārtī karavī ne sāthe stutinu gān karavu. (81)

८२. आरती समये चित्तने स्थिर करी भक्तिअे सहित, ताली वगाडतां अने उच्च स्वरे 'जय स्वामिनारायण, जय अक्षरपुरुषोत्तम...' अेम आरतीनुं गान करवुं. (८२)

Ārtī samaye chittane sthir karī bhaktie sahit, tālī vagāḍatā ane uchcha sware 'Jay Swāminārāyaṇ jay Akṣhar-Puruṣhottam...' em ārtīnu gān karavu. (82)

८३. जे रसोई बनावी होय ते मंदिरमां धराववी अने प्रसादीभूत थयेल भोजन भक्तिभावपूर्वक प्रार्थना बोलीने पछी जमवुं. (८३)

Je rasoī banāvī hoy te mandirmā dharāvavī ane prasādībhūt thayel bhojan bhakti-bhāv-pūrvak prārthanā bolīne pachhī jamavu. (83)

८४. भगवानने अर्पण कर्या वगर अन्न, इण के जलादि ग्रहण न करवुं. जेनी शुद्धिने विषे शंका होय तेवां अन्नादि भगवानने न धराववां अने न जमवां. (८४)

Bhagwānne arpaṇ karyā vagar anna, faḷ ke jalādi grahaṇ na karavu. Jenī shuddhine viṣhe shankā hoy tevā annādi Bhagwānne na dharāvavā ane na jamavā. (84)

૮૫. ઘરમંદિરમાં બેસીને ભાવે કરીને સ્થિર ચિત્તે કીર્તન, જપ કે સ્મૃતિ વગેરે પોતાની રુચિ અનુસાર કરવું. (૮૫)

Ghar-mandirmā besīne bhāve karīne sthir chitte kīrtan, jap ke smṛiti vagere potānī ruchi anusār karavu. (85)

૮૬. ઘરના સભ્યોએ ભેગા થઈ રોજ ઘરસભા કરવી અને તેમાં ભજન, ગોષ્ઠિ તથા શાસ્ત્રોનું વાંચન ઈત્યાદિ કરવું. (૮૬)

Gharnā sabhyoe bhegā thaī roj ghar-sabhā karavī ane temā bhajan, goṣṭhi tathā shāstronu vānchan ityādi karavu. (86)

૮૭-૮૮. શ્રીહરિએ શુદ્ધ ઉપાસના-ભક્તિનાં પોષણ અને રક્ષણ માટે મંદિર નિર્માણરૂપ ભક્તિનું પ્રવર્તન કર્યું. અને ભગવાનની જેમ જ તેમના ઉત્તમ ભક્ત એવા અક્ષરબ્રહ્મની ભગવાનની સાથે સેવા કરવા માટે આજ્ઞા કરી. (૮૭-૮૮)

Shrīharie shuddha upāsana-bhaktinā poṣhaṇ ane rakṣhaṇ māṭe mandir nirmāṇrūp bhaktinu pravartan karyu. Ane Bhagwānnī jem ja temanā uttam bhakta evā Akṣharbrahmanī Bhagwānnī sāthe sevā karavā māṭe āgnā karī. (87-88)

૮૯. અક્ષરબ્રહ્મ ભગવાનના ઉત્તમ ભક્ત છે, કારણ કે તેઓ નિત્ય માયાપર છે અને નિત્ય ભગવાનની સેવામાં રમમાણ હોય છે. (૮૯)

Akṣharbrahma Bhagwānnā uttam bhakta chhe, kāraṇ ke teo nitya māyāpar chhe ane nitya Bhagwānnī sevāmā ramamaṇ hoy chhe. (89)

૯૦-૯૧. તે આજ્ઞાને અનુસરીને સર્વનું કલ્યાણ થાય તે હેતુથી દિવ્ય મંદિરોનું નિર્માણ ભક્તિભાવથી કરવામાં આવે છે અને તેના મધ્યખંડમાં પુરુષોત્તમ ભગવાનની

मूर्तिनी साथे अक्षरब्रह्मनी मूर्ति પણ विधिवत् स्थापवामां आवे छे. (८०-८१)

Te āgnāne anusarīne sarvanu kalyāṇ thāy te hetuthī divya mandironu nirmāṇ bhakti-bhāvthī karavāmā āve chhe ane tenā madhya-khaṇḍmā Puruṣhottam Bhagwānī mūrtinī sāthe Akṣharbrahmanī mūrti paṇ vidhivat sthāpavāmā āve chhe. (90-91)

८२. એ જ રીતે ઘર આદિ સ્થળોને વિષે કરેલ મંદિરોમાં પણ મધ્યમાં હંમેશાં અક્ષરબ્રહ્મ સહિત પુરુષોત્તમ ભગવાનને પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવે છે. (૮૨)

E ja rīte ghar ādi sthaḷone viṣhe karel mandironā paṇ madhyamā hammeshā Akṣharbrahma sahit Puruṣhottam Bhagwānne prasthāpit karavāmā āve chhe. (92)

૮૩. સર્વે સત્સંગીઓએ સવારે, સાંજે અથવા પોતાના અનુકૂળ સમયે, પ્રતિદિન ભક્તિએ કરીને સમીપે આવેલ મંદિરે દર્શને જવું. (૮૩)

Sarve satsangīoe savāre, sānje athavā potānā anukūḷ samaye pratidin bhaktie karīne samīpe āvel mandire darshane javu. (93)

૮૪. સર્વે સત્સંગી નર-નારીઓએ સદાય જે રીતે પોતાના ધર્મની રક્ષા થાય તે જ રીતે વસ્ત્રો ધારવાં. (૮૪)

Sarve satsangī nar-nārīoe sadāy je rīte potānā dharmanī rakṣhā thāya te ja rīte vastro dhāravā. (94)

૮૫. સત્સંગની દૃઢતા માટે દર અઠવાડિયે સમીપ આવેલ મંદિરમાં કે મંડળમાં સભા ભરવા જવું. (૮૫)

Satsangnī dṛuḍhatā māte dar aṭhavāḍiye samīp āvel mandirmā ke maṇḍaḷmā sabhā bharavā javu. (95)

८६. अक्षराधिपति स्वामिनारायण भगवान् साक्षात् परमात्मा परब्रह्म पुरुषोत्तम
 हरि छे. (८६)

Akṣharādhīpati Swāminārāyaṇ Bhagwān sākṣhāt Paramātmā
 Parabrahma Puruṣhottam Hari chhe. (96)

८७. એ એક જ આપણા સદા પરમ ઉપાસ્ય ઈષ્ટદેવ છે. તેમની જ અનન્ય ભાવે
 સદા ભક્તિ કરવી. (૮૭)

E ek ja āpaṇā sadā param upāsya iṣṭadev chhe. Temanī ja
 ananya bhāve sadā bhakti karavī. (97)

૮૮. ગુણાતીતાનંદ સ્વામી સાક્ષાત્ સનાતન અક્ષરબ્રહ્મ છે. એ અક્ષરબ્રહ્મની પરંપરા
 આજે પણ વિરાજમાન છે. (૮૮)

Guṇātītānand Swāmī sākṣhāt sanātan Akṣharbrahma chhe. E
 Akṣharbrahmanī paramparā āje paṇ virājamān chhe. (98)

૮૯. સંપ્રદાયમાં ગુણાતીતાનંદ સ્વામીથી આરંભાયેલ ગુરુપરંપરામાં આવેલ પ્રગટ
 અક્ષરબ્રહ્મ એ એક જ આપણા ગુરુ છે. (૮૯)

Sampradāymā Guṇātītānand Swāmīthī ārambhāyēl guru-
 paramparāmā āvel pragat Akṣharbrahma e ek ja āpaṇā guru
 chhe. (99)

૧૦૦. આપણા ઈષ્ટદેવ એક જ છે, ગુરુ એક જ છે અને સિદ્ધાંત પણ એક જ છે -
 એમ આપણી સદા એકતા છે. (૧૦૦)

Āpaṇā iṣṭadev ek ja chhe, guru ek ja chhe ane siddhānt paṇ ek
 ja chhe em āpaṇī sadā ekatā chhe. (100)

૧૦૧. બ્રહ્મવિદ્યારૂપ, વૈદિક અને સનાતન એવા દિવ્ય અક્ષરપુરુષોત્તમ સિદ્ધાંતને
 જાણવો. (૧૦૧)

Brahma-vidyārūp, Vaidik ane sanātan evā divya Akṣhar-Puruṣhottam siddhāntne jāṇavo. (101)

૧૦૨-૧૦૩. જીવ, ઈશ્વર, માયા, અક્ષરબ્રહ્મ તથા પરબ્રહ્મ એ પાંચ તત્ત્વો સદાય ભિન્ન છે, નિત્ય છે, સત્ય છે એમ મુમુક્ષુઓએ જાણવું - એમ સ્વયં સ્વામિનારાયણ ભગવાને સ્પષ્ટ સિદ્ધાંત કર્યો છે. (૧૦૨-૧૦૩)

Jīv, īshwar, māyā, Akṣharbrahma tathā Parabrahma e pānch tattvo sadāy bhinna chhe, nitya chhe, satya chhe em mumukṣhuoe jāṇavu - em swayam Swāminārāyaṇ Bhagwāne spaṣṭha siddhānt karyo chhe. (102-103)

૧૦૪. તેમાં અક્ષર અને પુરુષોત્તમ એ બે સદાય માયાથી પર છે અને જીવો તથા ઈશ્વરોની મુક્તિ તેમના યોગથી થાય છે. (૧૦૪)

Temā Akṣhar ane Puruṣhottam e be sadāy māyāthī par chhe ane jīvo tathā īshwaronī mukti temanā yogthī thāy chhe. (104)

૧૦૫. પરમાત્મા પરબ્રહ્મ સદા અક્ષરબ્રહ્મથી પર છે અને અક્ષરબ્રહ્મ પણ તે પરમાત્માની નિત્ય દાસભાવે સેવા કરે છે. (૧૦૫)

Paramātmā Parabrahma sadā Akṣharbrahmthī par chhe ane Akṣharbrahma paṇ te Paramātmānī nitya dāsabhāve sevā kare chhe. (105)

૧૦૬. ભગવાન સદાય સર્વકર્તા, સાકાર, સર્વોપરી છે અને મુમુક્ષુઓની મુક્તિ માટે હંમેશાં પ્રગટ રહે છે. (૧૦૬)

Bhagwān sadāy sarva-kartā, sākār, sarvoparī chhe ane mumukṣhuonī mukti māṭe hammeshā pragaṭ rahe chhe. (106)

૧૦૭. અક્ષરબ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુ દ્વારા ભગવાન પોતાનાં સકળ ઐશ્વર્યો સહિત, પરમાનંદ અર્પતાં થકાં સદાય પ્રગટ રહે છે. (૧૦૭)

Akṣharbrahma-swarūp guru dvārā Bhagwān potānā sakal aishvāryō sahit, paramānand arpatā thakā sadāy pragat rahe chhe. (107)

૧૦૮. અક્ષરબ્રહ્મ ગુરુને વિષે દૃઢ પ્રીતિ અને આત્મબુદ્ધિ કરવી. તેમને વિષે પ્રત્યક્ષ ભગવાનનો ભાવ લાવીને ભક્તિએ કરીને તેમની સેવા તથા ધ્યાન કરવાં. (૧૦૮)

Akṣharbrahma gurune viṣhe dṛuḍh prīti ane ātmabuddhi karavī. Temane viṣhe pratyakṣh Bhagwānno bhāv lāvīne bhaktie karīne temanī sevā tathā dhyān karavā. (108)

૧૦૯-૧૧૦. સ્વામિનારાયણ મંત્ર દિવ્ય, અલૌકિક અને શુભ મંત્ર છે. સ્વયં શ્રીહરિએ આ મંત્ર આપ્યો છે. સર્વ ભક્તોએ તેનો જપ કરવો. આ મંત્રમાં 'સ્વામિ' શબ્દથી અક્ષરબ્રહ્મને સમજવા અને 'નારાયણ' શબ્દથી તે અક્ષરબ્રહ્મથી પર એવા પુરુષોત્તમને સમજવા. (૧૦૯-૧૧૦)

Swāminārāyaṇ mantra divya, alaukik ane shubh mantra chhe. Swayam Shrīharie ā mantra āpyo chhe. Sarva bhaktoe teno jap karavo. Ā mantramā 'Swāmi' shabdathī Akṣharbrahmane samajavā ane 'Nārāyaṇ' shabdathī te Akṣharbrahmathī par evā Puruṣhottamne samajavā. (109-110)

૧૧૧-૧૧૪. આ સિદ્ધાંત ભગવાન સ્વામિનારાયણે આ લોકમાં પ્રબોધ્યો. ગુણાતીત ગુરુઓએ તેનું દિગંતમાં પ્રવર્તન કર્યું. શાસ્ત્રીજી મહારાજે તેને મૂર્તિમાન કર્યો. ગુરુઓના જીવનચરિત્ર-ગ્રંથોમાં તેની પુનઃ દૃઢતા કરાવવામાં આવી. આ સિદ્ધાંતને ગુરુહરિ પ્રમુખસ્વામી મહારાજે પોતાના હસ્તાક્ષરથી લખી સ્થિર કર્યો. સાક્ષાત્ ગુરુહરિના પ્રસંગથી આ સિદ્ધાંત જીવનમાં પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. તે આ સનાતન મુક્તિપ્રદ સિદ્ધાંતને જ દિવ્ય 'અક્ષરપુરુષોત્તમ દર્શન' કહેવામાં આવે છે. (૧૧૧-૧૧૪)

Ā siddhānt Bhagwān Swāminārāyaṇe ā lokmā prabodhyo. Guṇātīt guruoe tenu digantmā pravartan karyu. Shāstrījī Mahārāje tene mūrtimān karyo. Guruonā jīvaṇ-charitra-granthomā tenī punah dṛuḍhatā karāvavāmā āvī. Ā siddhāntne guruhari Pramukh Swāmī Mahārāje potānā hastākṣharthī lakhī sthir karyo. Sākṣhāt guruharinā prasangthī ā siddhānt jīvanmā prāpt karī shakāy chhe. Te ā satya sanātan muktiprad siddhāntne ja divya 'Akṣhar-Puruṣhottam Darshan' kahevāmā āve chhe. (111-114)

११५. आवा परम दिव्य सिद्धांतनुं चिंतवन करतां करतां निष्ठाथी अने आनंद-उत्साहपूर्वक सत्संग करवो. (११५)

Āvā param divya siddhāntnu chintavan karatā karatā niṣṭhāthī ane ānand-utsāh-pūrvak satsang karavo. (115)

११६. त्रश देहथी विलक्षण ऐवा पोताना आत्माने विषे ब्रह्मरूपनी विभावना करी सदैव परब्रह्मनी उपासना करवी. (११६)

Traṣ dehthī vilakṣhaṇ evā potānā ātmāne viṣhe brahmarūpnī vibhāvanā karī sadaiv Parabrahmanī upāsanā karavī. (116)

११७. अक्षराधिपति परमात्मानी भक्ति सदा धर्म सहित करवी. क्यारेय धर्म रहित भक्ति न करवी. (११७)

Akṣharādhipati Paramātmānī bhakti sadā dharme sahit karavī. Kyārey dharme rahit bhakti na karavī. (117)

११८. भक्तिनुं के ज्ञाननुं आलंबन लईने के कोई पर्वनुं आलंबन लईने पश मनुष्ये अर्धमनुं आचरण न करवुं. (११८)

Bhaktinu ke gnānnu ālamban laīne ke koī parvanu ālamban laīne paṇ manuṣhyae adharmanu ācharaṇ na karavu. (118)

११८. पर्वने विषे पण भांग, दाडू वगेरेनुं पान करवुं, जुगार वगेरे रमवुं, गाणो बोलवी इत्यादि न करवुं. (११८)

Parvane viṣhe paṇ bhāng, dārū vagerenu pān karavu, jugār vagere ramavu, gāḷo bolavī ityādi na karavu. (119)

१२०. परब्रह्म तथा अक्षरब्रह्म सिवाय अन्यत्र प्रीति न होवी ते वैराग्य छे. ते भक्तिनुं सहायक अंग छे. (१२०)

Parabrahma tathā Akṣharbrahma sivāya anyatra prīti na hovī te vairāgya chhe. Te bhaktinu sahāyak ang chhe. (120)

१२१. निंदा, लज्जा, भय के मुश्केलीओने लीधे क्यारेय सत्संग, स्वामिनारायण भगवान, तेमनी भक्ति अने गुरुनो त्याग न करवो. (१२१)

Nindā, lajjā, bhay ke mushkelīone līdhe kyārey satsang, Swāminārāyaṇ Bhagwān, temanī bhakti ane guruno tyāg na karavo. (121)

१२२. भगवान अने भक्तोनी सेवा शुद्धभावे, मारां मोटां भाग्य छे ऐम मानीने, पोताना भोक्ष माटे करवी. (१२२)

Bhagwān ane bhaktonī sevā shuddhabhāve, mārā moṭā bhāgya chhe em mānīne potānā mokṣha māṭe karavī. (122)

१२३. सत्संग अने भजन विना व्यर्थ काण निर्गमवो नही. आणस तथा प्रमाद वगेरेनो हंमेशां परित्याग करवो. (१२३)

Satsang ane bhajan vinā vyartha kāṅ nirgamavo nahī. Āṅas tathā pramād vagereno hammeshā parityāg karavo. (123)

१२४. भजन करतां करतां क्रिया करवी. आज्ञा अनुसारे करवी. आम करवाथी क्रियानुं बंधन न थाय, क्रियानो भार न लागे अने क्रियानुं मान न आवे. (१२४)

Bhajan karatā karatā kriyā karavī. Āgnā anusāre karavī. Ām karavāthī kriyānu bandhan na thāy, kriyāno bhār na lāge ane kriyānu mān na āve. (124)

१२५. सेवा, कथा, स्मरण, ध्यान, पठनादि तथा भगवत्कीर्तन वगैरेथी समयने सुकण करवो. (१२५)

Sevā, kathā, smaraṇ, dhyān, paṭhanādi tathā bhagwat-kīrtan vagerethī samayne sufaḷ karavo. (125)

१२६. सत्संगनो आशरो पोताना दुर्गुणोने टाणवा, सदगुणोने प्राप्त करवा अने पोताना परम कल्याण माटे करवो. (१२६)

Satsangno āsharo potānā durguṇone ṭāḷavā, sadguṇone prāpt karavā ane potānā param kalyāṇ māṭe karavo. (126)

१२७. स्वामिनारायण भगवान तथा गुणातीत गुरुओनी प्रसन्नता प्राप्त करवा सदा सत्संगनो आशरो करवो. (१२७)

Swāminārāyaṇ Bhagwān tathā guṇātīt guruonī prasannatā prāpt karavā sadā satsangno āsharo karavo. (127)

१२८. अहो! आपणने अक्षर अने पुरुषोत्तम अने अही ज मण्या छे. तेमनी प्राप्तिना केइथी सत्संगना आनंदने सदाय माणवो. (१२८)

Aho! Āpaṇne Akṣhar ane Puruṣhottam banne ahī ja maṇyā chhe. Temanī prāptinā kefthī satsangnā ānandne sadāy māṇavo. (128)

१२९-१३०. सेवा, भक्ति, कथा, ध्यान, तप तथा यात्रा इत्यादि साधन करीअे ते माने करीने, दंभे करीने, ईर्ष्याअे करीने, स्पर्धाअे करीने, द्वेषे करीने के पछी लौकिक इणनी ईश्याथी न ज करवुं. परंतु श्रद्धाअे सखित, शुद्धभावथी अने भगवानने राज् करवानी भावनाथी करवुं. (१२९-१३०)

Sevā, bhakti, kathā, dhyān, tap tathā yātrā ityādi sādhan karīe te māne karīne, dambhe karīne, irṣhyāe karīne, spardhāe karīne, dveṣhe karīne ke pachhī laukik faḷnī ichchhāthī na ja karavu. Parantu shraddhāe sahit, shuddha-bhāvthī ane Bhagwāne rāji karavānī bhāvanāthī karavu. (129-130)

१३१. ભગવાન તથા ગુરુને વિષે મનુષ્યભાવ ન જોવો, કારણ કે અક્ષર અને પુરુષોત્તમ બંને માયાથી પર છે, દિવ્ય છે. (૧૩૧)

Bhagwān tathā gurune viṣhe manuṣhyabhāv na jovo. Kāraṇ ke Akṣhar ane Puruṣhottam banne māyāthī par chhe, divya chhe. (131)

१૩૨. ભગવાન તથા ગુરુને વિષે વિશ્વાસ દઢ કરવો, નિર્બળતાનો ત્યાગ કરવો, ધીરજ રાખવી તથા ભગવાનનું બળ રાખવું. (૧૩૨)

Bhagwān tathā gurune viṣhe vishvās dṛuḍh karavo, nirbaltāno tyāg karavo, dhīraj rākhavī tathā Bhagwānu baḷ rākhavu. (132)

१૩૩. સ્વામિનારાયણ ભગવાનનાં લીલાચરિત્રોનું શ્રવણ, કથન, વાંચન, મનન તથા નિદિધ્યાસન કરવું. (૧૩૩)

Swāminārāyaṇ Bhagwānā līlā-charitronu shravaṇ, kathan, vānchan, manan tathā nididhyāsan karavu. (133)

१૩૪. મુમુક્ષુઓએ પ્રત્યક્ષ અક્ષરબ્રહ્મ ગુરુનો પ્રસંગ સદા પરમ પ્રીતિ અને દિવ્યભાવથી કરવો. (૧૩૪)

Mumukṣhuoe pratyakṣh Akṣharbrahma guruno prasang sadā param prīti ane divyabhāvthī karavo. (134)

१૩૫. અક્ષરબ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુને વિષે દઢ પ્રીતિ એ જ બ્રાહ્મી સ્થિતિ તથા ભગવાનના સાક્ષાત્કારને પામવાનું સાધન છે. (૧૩૫)

Akṣharbrahma-swarūp gurune viṣhe dṛuḍh prīti e ja brāhmī sthiti tathā Bhagwānā sākṣhātkārne pāmavānu sādhan chhe. (135)

१३६. अक्षरब्रह्म गुरुना गुणो आत्मसात् करवा माटे तथा परब्रह्मनी अनुभूति माटे अक्षरब्रह्म गुरुना प्रसंगोनु सदाय मनन करवुं. (१३६)

Akṣharbrahma gurunā guṇo ātmasāt karavā māṭe tathā Parabrahmanī anubhūti māṭe Akṣharbrahma gurunā prasangonu sadāy manan karavu. (136)

१३७. मन-कर्म-वचने गुरुहरिनुं सदा सेवन करवुं अने तेमने विषे प्रत्यक्ष नारायणस्वरूपनी भावना करवी. (१३७)

Man-karma-vachane guruharinu sadā sevan karavu ane temane viṣhe pratyakṣh Nārāyaṅswarūpnī bhāvanā karavī. (137)

१३८. सत्संगीअे क्यारेय बणरहित वात सांभणवी नही अने करवी पण नही. हुंमेशां बण भरेली वातो करवी. (१३८)

Satsangīe kyārey baḷ-rahit vāt sāmbhaḷavī nahī ane karavī paṅ nahī. Hammeshā baḷ bhareli vāto karavī. (138)

१३९. प्रेमे करीने तथा आदर थकी ब्रह्म अने परब्रह्मना महिमानी तथा तेमना संबंधवाणाना महिमानी वातो निरंतर करवी. (१३९)

Preme karīne tathā ādar thakī Brahma ane Parabrahmanā mahimānī tathā temanā sambandh-vāḷānā mahimānī vāto nirantar karavī. (139)

१४०. मुमुक्षुअे सत्संगीओने विषे सुहृदभाव, दिव्यभाव तथा ब्रह्मभाव राखवा. (१४०)

Mumukṣhue satsangīone viṣhe suhṛudbhāv, divyabhāv tathā brahmabhāv rākhavā. (140)

१४१-१४२. परमात्मा परब्रह्म स्वामिनारायण भगवान्, अक्षरब्रह्मस्वरूप गुणतीत गुरु, तेमणे आपेल दिव्य सिद्धांत तथा तेमना आश्रित भक्तोनो विवेके करीने सदाय पक्ष राभवो. (१४१-१४२)

Paramātmā Parabrahma Swāminārāyaṇ Bhagwān, Akṣharbrahma-swarūp guṇātīt guru, temaṇe āpel divya siddhānt tathā temanā āshrit bhaktono viveke karīne sadāy pakṣh rākhavo. (141-142)

१४३-१४४. भगवान् अने ब्रह्मस्वरूप गुरुनी आज्ञानुं सदाय पालन करवुं. तेमनी अनुवृत्ति जाशीने तेने दृढपणे अनुसरवुं. तेमनी आज्ञा आणस वगेरे मूडीने पाणवी, तरत पाणवी; सदा आनंद, उत्साह अने महिमा साथे तेमने राख करवाना भावथी पाणवी. (१४३-१४४)

Bhagwān ane brahmaswarūp gurunī āgnānu sadāy pālan karavu. Temanī anuvṛutti jāṇīne tene dṛḍhapaṇe anusaravu. Temanī āgnā ālas vagere mūkīne pālavī, tarat pālavī; sadā ānand, utsāh ane mahimā sāthe temane rājī karavānā bhāvthī pālavī. (143-144)

१४५. प्रतिदिन स्थिर चित्ते अंतर्दृष्टि करवी के हुं आ लोकमां शुं करवा आव्यो छुं? अने शुं करी रह्यो छुं? (१४५)

Pratidin sthir chitte antardṛṣṭi karavī ke hu ā lokmā shu karavā āvyo chhu? Ane shu karī rahyo chhu? (145)

१४६. 'अक्षररूप थईने हुं पुरुषोत्तमनी भक्ति करुं' अम पोताना लक्ष्यनुं चिंतन आणस राख्या वगर रोज करवुं. (१४६)

'Akṣhararūp thaīne hu Puruṣhottamnī bhakti karu' em potānā lakṣhyanu chintan ālas rākhyā vagar roj karavu. (146)

૧૪૭-૧૪૮. આ સ્વામિનારાયણ ભગવાન સર્વકર્તાહર્તા છે, સર્વોપરી છે, નિયામક છે. તેઓ મને અહીં પ્રત્યક્ષ મળ્યા છે. આથી જ હું ધન્ય છું, પરમ ભાગ્યશાળી છું, કૃતાર્થ છું, નિઃશંક છું, નિશ્ચિંત છું અને સદા સુખી છું. (૧૪૭-૧૪૮)

Ā Swāminārāyaṇ Bhagwān sarva-kartā-hartā chhe, sarvoparī chhe, niyāmak chhe. Teo mane ahī pratyakṣ malyā chhe. Āthī ja hu dhanya chhu, param bhāgyashālī chhu, kṛtārth chhu, nihshank chhu, nishchint chhu ane sadā sukhī chhu. (147-148)

૧૪૯. આ રીતે પરમાત્માની દિવ્ય પ્રાપ્તિનું, મહિમાનું તથા તેમની પ્રસન્નતાનું ચિંતન દરરોજ સ્થિર ચિત્તે કરવું. (૧૪૯)

Ā rīte Paramātmānī divya prāptinu, mahimānu tathā temanī prasannatānu chintan dar-roj sthir chitte karavu. (149)

૧૫૦. પોતાના આત્માને ત્રણ દેહ, ત્રણ અવસ્થા તથા ત્રણ ગુણથી જુદો સમજી તેની અક્ષરબ્રહ્મ સાથે એકતાની વિભાવના પ્રતિદિન કરવી. (૧૫૦)

Potānā ātmāne traṇ deh, traṇ avasthā tathā traṇ guṇthī judo samajī tenī Akṣharbrahma sāthe ekatānī vibhāvanā pratidin karavī. (150)

૧૫૧. દરરોજ જગતના નાશવંતપણાનું અનુસંધાન કરવું અને પોતાના આત્માની નિત્યતા તથા સચ્ચિદાનંદપણાનું ચિંતવન કરવું. (૧૫૧)

Dar-roj jagatnā nāshavant-pañānu anusandhān karavu ane potānā ātmānī nityatā tathā sachchidānand-pañānu chintavan karavu. (151)

૧૫૨. જે થઈ ગયું છે, થઈ રહ્યું છે અને જે કાંઈ આગળ થશે, તે બધું જ સ્વામિનારાયણ ભગવાનની ઈચ્છાથી મારા હિત માટે જ થયું છે એમ માનવું. (૧૫૨)

Je thaī gayu chhe, thaī rahyu chhe ane je kānī āgaḷ thashe te badhu ja Swāminārāyaṇ Bhagwānī ichchhāthī mārā hit māṭe ja thayu chhe em mānavu. (152)

१५३. स्वामिनारायण भगवान तथा ब्रह्मस्वरूप गुरुने प्रतिदिन विश्वास अने भक्तिभावधी प्रार्थना करवी. (१५३)

Swāminārāyaṇ Bhagwān tathā brahmaswarūp gurune pratidin vishvās ane bhakti-bhāvthī prārthanā karavī. (153)

१५४. मान, ईर्ष्या, काम, क्रोध ईत्यादि दोषोनो आवेग आवे त्यारे 'हुं अक्षर छुं, पुरुषोत्तमनो दास छुं' ऐम शांत मने चिंतवन करवुं. (१५४)

Mān, īrshyā, kām, krodh ityādi doṣhono āveg āve tyāre 'Hu Akṣhar chhu, Puruṣhottamno dās chhu' em shānt mane chintavan karavu. (154)

१५५. अने सर्व दोषोनुं निवारण करनारा साक्षात् स्वामिनारायण भगवान सदैव मारी साथे छे ऐम भण राभवुं. (१५५)

Ane sarva doṣhonu nivāraṇ karanārā sākṣhāt Swāminārāyaṇ Bhagwān sadaiv māri sāthe chhe em baḷ rākhavu. (155)

१५६-१५७. स्वधर्मनुं सदा पालन करवुं. परधर्मनो त्याग करवो. भगवान अने गुरुनी आज्ञानुं पालन करवुं ते स्वधर्म छे. तेमनी आज्ञानो त्याग करी पोताना मननुं धार्युं करवामां आवे तेने विवेकी मुमुक्षुऐ परधर्म जाशवो. (१५६-१५७)

Swadharmanu sadā pālan karavu. Par-dharmano tyāg karavo. Bhagwān ane gurunī āgnānu pālan karavu te swadharma chhe. Temanī āgnāno tyāg karī potānā mannu dhāryu karavāmā āve tene vivekī mumukṣhue par-dharma jāṣavo. (156-157)

१५८. જે કર્મ ફળ આપે તેવું હોય તેમ છતાં ભક્તિમાં બાધ કરતું હોય, સત્સંગના નિયમથી વિરુદ્ધ હોય તથા જે આચરવાથી ધર્મનો લોપ થતો હોય તેવા કર્મનું આચરણ ન કરવું. (૧૫૮)

Je karma faḷ āpe tevu hoy tem chhatā bhaktimā bādh karatu hoy, satsangnā niyamthī viruddha hoy tathā je ācharavāthī dharmano lop thato hoy tevā karmanu ācharaṇ na karavu. (158)

૧૫૯. વયે કરીને, જ્ઞાને કરીને કે ગુણે કરીને જે મોટા હોય તેમનું આદર થકી પ્રણામ તથા મધુર વચનાદિકે કરીને યથોચિત સન્માન કરવું. (૧૫૯)

Vaye karīne, gnāne karīne ke guṇe karīne je moṭā hoy temanu ādar thakī praṇām tathā madhur-vachanādike karīne yathochit sanmān karavu. (159)

૧૬૦. વિદ્વાનો, વડીલો તથા અધ્યાપકોને સદા આદર આપવો. સારાં વચન આદિ ક્રિયાઓ દ્વારા પોતાની શક્તિ પ્રમાણે તેમનો સત્કાર કરવો. (૧૬૦)

Vidvāno, vaḍīlo tathā adhyāpakone sadā ādar āpavo. Sārā vachan ādī kriyāo dvārā potānī shakti pramāṇe temano satkāra karavo. (160)

૧૬૧. વ્યક્તિના ગુણ તથા કાર્ય આદિને અનુસારે તેનું સંબોધન કરવું. યથાશક્તિ તેને સારાં કાર્યોમાં પ્રોત્સાહન આપવું. (૧૬૧)

Vyaktinā guṇ tathā kārya ādine anusāre tenu sambodhan karavu. Yathāshakti tene sārā kāryomā protsāhan āpavu. (161)

૧૬૨. સત્ય, હિત અને પ્રિય વાણી બોલવી. કોઈ મનુષ્યની ઉપર ક્યારેય મિથ્યા અપવાદનું આરોપણ ન કરવું. (૧૬૨)

Satya, hit ane priya vāṇī bolavī. Koī manuṣhyānī upar kyārey mithyā apavādnu āropaṇ na karavu. (162)

१६३. अपशब्दोथी युक्त, सांभलनारने दुःख करे तेवी, निंद, कठोर अने द्वेष भरेली कुत्सित वाणी न बोलवी. (१६३)

Apshabdothī yukta, sāmbhalnārne dukh kare tevī, nindya, kaṭhor ane dveṣh bharelī kutsit vāṇī na bolavī. (163)

१६४. असत्य क्यारेय न बोलवुं. छित करे तेवुं सत्य बोलवुं. अन्यनुं अछित करे तेवुं सत्य पण न बोलवुं. (१६४)

Asatya kyārey na bolavu. Hit kare tevu satya bolavu. Anyanu ahit kare tevu satya paṇ na bolavu. (164)

१६५. क्यारेय कोठना अवगुण के दोषनी वात न करवी. अम करवाथी अशांति थाय अने भगवान तथा गुरुनो कुराजपो थाय. (१६५)

Kyārey koīnā avagaṇ ke doṣhñī vāt na karavī. Em karavāthī ashānti thāy ane Bhagwān tathā guruno kurājīpo thāy. (165)

१६६. अत्यंत आवश्यक होय तो परिशुद्ध भावनाथी अधिकृत व्यक्तिने सत्य कहेवा मां दोष नथी. (१६६)

Atyant āvashyak hoy to parishuddha bhāvanāthī adhikrūt vyaktine satya kahevāmā doṣh nathī. (166)

१६७. जेणे करीने अन्यनुं अछित थाय, तेने दुःख थाय के क्लेश वधे तेवा आचार के विचार क्यारेय न करवा. (१६७)

Jeṇe karīne anyanu ahit thāy, tene dukh thāy ke klesh vadhe tevā āchār ke vichār kyārey na karavā. (167)

१६८. सुहृदयभाव राभी भक्तोना शुभ गुणोने संभारवा. तेमनो अवगुण न लेवो अने कोठ रीते द्रोह न करवो. (१६८)

Suhṛdaybhāv rākhī bhaktonā shubh gaṇone sambhāravā. Temano avagaṇ na levo ane koī rīte droh na karavo. (168)

૧૬૯. સુખમાં છકી ન જવું અને દુઃખમાં ઉદ્વેગ ન પામવો. કારણ કે બધું સ્વામિનારાયણ ભગવાનની ઈચ્છાથી પ્રવર્તે છે. (૧૬૯)

Sukhmā chhakī na javu ane dukhmā udveg na pāmavo. Kāraṇ ke badhu Swāminārāyaṇ Bhagwānnī ichchhāthī pravarte chhe. (169)

૧૭૦. ક્યારેય પણ કોઈની સાથે વિવાદ કે કલહ ન જ કરવો. હંમેશાં વિવેકથી વર્તવું અને શાંતિ રાખવી. (૧૭૦)

Kyārey paṇ koīnī sāthe vivād ke kalah na ja karavo. Hammeshā vivekthī vartavu ane shānti rākhavī. (170)

૧૭૧. કોઈ પણ મનુષ્યે પોતાનાં વચન, વર્તન, વિચાર તથા લખાણમાં કઠોરતા ક્યારેય ન રાખવી. (૧૭૧)

Koī paṇ manuṣhye potānā vachan, vartan, vichār tathā lakhāṇmā kaṭhortā kyārey na rākhavī. (171)

૧૭૨. ગૃહસ્થ સત્સંગીએ માતા-પિતાની સેવા કરવી. પ્રતિદિન તેમનાં ચરણોમાં નમસ્કાર કરવા. (૧૭૨)

Gṛuhasth satsangīe mātā-pitānī sevā karavī. Pratidin temanā charaṇomā namaskār karavā. (172)

૧૭૩. વહુએ સસરાની સેવા પિતાતુલ્ય ગણી અને સાસુની સેવા માતાતુલ્ય ગણી કરવી. સાસુ-સસરાએ પણ પુત્રવધૂનું પોતાની પુત્રીની જેમ પાલન કરવું. (૧૭૩)

Vahue sasarānī sevā pitātulya gaṇī ane sāsunī sevā mātātulya gaṇī karavī. Sāsu-sasarāe paṇ putra-vadhūnu potānī putrīnī jem pālan karavu. (173)

१७४. गृहस्थोऽे दीकरा-दीकरीओनुं सत्संग, शिक्षण वगेरेथी सारी रीते पोषण करवुं.
अन्य संबंधीओनी पोतानी शक्ति प्रमाणे लावथी सेवा करवी. (१७४)

Gṛuhastho dīkarā-dīkarīonu satsang, shikṣhaṇ vagerethī sārī rīte poṣhaṇ karavu. Anya sambandhīonī potānī shakti pramāṇe bhāvthī sevā karavī. (174)

१७५. घरमां मधुर वाणी बोलवी. कऽवी वाणीनो त्याग करवो अने मलिन आशयथी
कोईने पीडा न पछोयाऽवी. (१७५)

Gharmā madhur vāṇī bolavī. Kaḍavī vāṇīno tyāg karavo ane malin āshaythī koīne pīḍā na pahonchāḍavī. (175)

१७६. गृहस्थोऽे पोताना घरमां लेगा मणी आनंदे भोजन करवुं अने घरे पधारेला
अतिथिनी पोतानी शक्ति प्रमाणे संलावना करवी. (१७६)

Gṛuhastho potānā gharmā bhagā maṇī ānande bhojan karavu ane ghare padhārelā atithinī potānī shakti pramāṇe sambhāvanā karavī. (176)

१७७. मरण आदि प्रसंगोमां विशेष भजन-कीर्तन करवुं, कथा करवी, अक्षरपुरुषोत्तम
महाराजनुं स्मरण करवुं. (१७७)

Maraṇ ādi prasangomā viśheṣ bhajan-kīrtan karavu, kathā karavī, Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājnu smaraṇ karavu. (177)

१७८. दीकरी के दीकरा अेवां पोतानां संतानोने सत्संगना दिव्य सिद्धांतो, सारां
आचरणो अने सद्गुणो वडे सदा संस्कार आपवा. (१७८)

Dīkarī ke dīkarā evā potānā santānone satsangnā divya siddhānto, sārā ācharaṇo ane sadgūṇo vaḍe sadā sanskāra āpavā. (178)

१७८. संतान ज्यारे गर्भमां डोय त्यारथी ज तेने सत्संग संबंधी शास्त्रोनुं वांयन वगेरे करीने संस्कार आपवा अने अक्षरपुरुषोत्तम महाराजने विषे निष्ठा पूरवी. (१७८)

Santān jyāre garbhamā hoy tyārthī ja tene satsang sambandhī shāstronu vānchan vagere karīne sanskār āpavā ane Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājne viṣhe niṣṭhā pūravī. (179)

१८०. पुरुषो क्यारेय कुदृष्टिअे करीने स्त्रीओने न जुअे. ते ज रीते स्त्रीओ पण कुदृष्टिअे करीने पुरुषोने न जुअे. (१८०)

Puruṣho kyārey kudṛuṣṭhīe karīne strīone na jue. Te ja rīte strīo paṇ kudṛuṣṭhīe karīne puruṣhone na jue. (180)

१८१. गृहस्थाश्रममां रह्या अेवा पुरुषोअे पोतानी पत्नी सिवाय अन्य स्त्रीओ साथे आपत्काण विना क्याय पण अेकांतमां न रडेवुं. (१८१)

Gṛuhassthāshrammā rahyā evā puruṣhoe potānī patnī sivāya anya strīo sāthe āpatkāḷ vinā kyāy paṇ ekāntmā na rahevu. (181)

१८२. ते ज रीते स्त्रीओअे पण पोताना पति सिवाय अन्य पुरुषो साथे आपत्काण विना अेकांतमां न रडेवुं. (१८२)

Te ja rīte strīoe paṇ potānā pati sivāy anya puruṣho sāthe āpatkāḷ vinā ekāntmā na rahevu. (182)

१८३. पुरुषे समीप संबंध विनानी स्त्रीनो स्पर्श न करवो. ते ज रीते स्त्रीअे पोताने समीप संबंध विनाना अन्य पुरुषनो स्पर्श न करवो. (१८३)

Puruṣhe samīp sambandh vinānī strīno sparsh na karavo. Te ja rīte strīe potāne samīp sambandh vinānā anya puruṣhno sparsh na karavo. (183)

१८४. आपत्काण प्राप्त यतां अन्यनी रक्षा माटे स्पर्श करवामां दोष नथी. परंतु जो आपत्काण न होय तो सदाय नियमोनुं पालन करवुं. (१८४)

Āpatkāḷ prāpt thatā anyanī rakṣhā māṭe sparsh karavāmā doṣh nathī. Parantu jo āpatkāḷ na hoy to sadāy niyamonu pālan karavu. (184)

१८५. धर्म अने संस्कारोनी नाश करे अेवां अश्लील दृश्यो जेमां आवतां होय तेवां नाटको के चलचित्रो वगेरे क्यारेय न जोवां. (१८५)

Dharma ane sanskārono nāsh kare evā ashlīl dṛushyo jemā āvatā hoy tevā nāṭako ke chal-chitro vagere kyārey na jovā. (185)

१८६. सत्संगीजनोअे जे मनुष्य व्यसनी, निर्लज्ज तथा व्यभियारी होय तेनी संग न करवो. (१८६)

Satsangī-janoē je manuṣhya vyasanī, nirlajja tathā vyabhichārī hoy teno sang na karavo. (186)

१८७. स्त्रीओअे पोताना धर्मनी रक्षा माटे चारित्र्यहीन स्त्रीनी संग न करवो अने दृढपणे नियमोनुं पालन करवुं. (१८७)

Strīoē potānā dharmanī rakṣhā māṭe chāritryahīn strīno sang na karavo ane dṛuḍhpaṇe niyamonu pālan karavu. (187)

१८८. जेणे करीने कामवासना वृद्धि पामे तेवी वातो के गीतो न सांभणवां, पुस्तको न वांचवां तथा तेवां दृश्यो न जोवां. (१८८)

Jeṇe karīne kām-vāsanā vṛuddhi pāme tevī vāto ke gīto na sāmbhaṇavā, pustako na vānchavā tathā tevā dṛushyo na jovā. (188)

१८९. धन, द्रव्य तथा जमीन आदिना लोण-दोषां लंभेशां लिखित करवुं, साक्षीअे संहित करवुं ईत्यादि नियमो अवश्यपणे पाणवा. (१८९)

Dhan, dravya tathā jamīn ādinā leṅ-deṅmā hammeshā likhit karavu, sākṣhīe sahit karavu ityādi niyamo avashyapaṇe pālavā. (189)

१८०. सर्व आश्रित जनोअे पोताना संबंधीओ साथे पण व्यवहार प्रसंगे लिखित करवुं छत्यादि नियमो पाणवा. (१८०)

Sarva āshrit janoe potānā sambandhīo sāthe paṇ vyavahār prasange likhit karavu ityādi niyamo pālavā. (190)

१८१. सत्संगीओअे क्यारेय दुर्जन साथे व्यवहार न करवो अने दीनजनने विषे दयावान थवुं. (१८१)

Satsangīoe kyārey durjan sāthe vyavahār na karavo ane dīn-janne viṣhe dayāvān thavu. (191)

१८२. लौकिक कार्य क्यारेय विचार्या वगर तत्काण न करवुं परंतु इण वगेरेनो विचार करीने विवेकपूर्वक करवुं. (१८२)

Laukik kārya kyārey vichāryā vagar tatkāḷ na karavu parantu faḷ vagereno vichār karīne vivek-pūrvak karavu. (192)

१८३. कोछ पण मनुष्ये क्यारेय लांच न लेवी. धननो व्यर्थ व्यय न करवो. पोतानी आवकने अनुसारे धननो व्यय करवो. (१८३)

Koī paṇ manuṣhye kyārey lānch na levī. Dhanno vyarth vyay na karavo. Potānī āvakne anusāre dhanno vyay karavo. (193)

१८४. प्रशासनना नियमोने अनुसरी छंमेशां पोतानां आवक अने भर्यनी नोछ व्यवस्थित करवी. (१८४)

Prashāsannā niyamone anusarī hammeshā potānā āvak ane kharchanī nondh vyavasthit karavī. (194)

१८५. पोताने प्राप्त थती आवकमांथी पोतानी शक्ति प्रमाणे दशमो के वीशमो भाग स्वामिनारायण भगवाननी सेवा-प्रसन्नता माटे अर्पण करवो. (१८५)

Potāne prāpt thatī āvakmāthī potānī shakti pramāṇe dashmo ke vīshmo bhāg Swāminārāyaṇ Bhagwānnī sevā-prasannatā māṭe arpaṇ karavo. (195)

१८६. गृहस्थ पोताना उपयोगने अनुसारे तथा समय-शक्ति अनुसार अनाज, द्रव्य के धनादिनो संग्रह करे. (१८६)

Gṛhasth potānā upyogne anusāre tathā samay-shakti anusār anāj, dravya ke dhanādino sangrah kare. (196)

१८७. पाणेलीं पशु-पक्षी वगैरेनी अन्न, इण, जण ईत्यादि वडे यथाशक्ति उचित संभावना करवी. (१८७)

Pāṇelā pashu-pakṣhī vagerenī anna, faḷ, jaḷ ityādi vaḍe yathāshakti uchit sambhāvanā karavī. (197)

१८८. धन, द्रव्य के भूमि वगैरेनी लेण-देणमां विश्वासघात तथा कपट न करवां. (१८८)

Dhan, dravya ke bhūmi vagerenī leṇ-deṇmā vishvāsghāt tathā kapaṭ na karavā. (198)

१८९. कर्मचारीओने जेटलुं धन आदि आपवानुं वयन आप्युं होय ते वयन प्रमाणे ते धन आदि आपवुं पण क्यारेय ओछुं न आपवुं. (१८९)

Karmachārīone jeṭalu dhan ādi āpavānu vachan āpyu hoy te vachan pramāṇe te dhan ādi āpavu paṇ kyārey ochhu na āpavu. (199)

२००. सत्संगीओ विश्वासघात न करवो. आपेलुं वयन पाणवुं. प्रतिज्ञानुं उल्लंघन न करवुं. (२००)

Satsangīe vishvāsghāt na karavo. Āpelu vachan pālavu. Pratiṅnānu ullanghan na karavu. (200)

२०१.२०२. सुशासन माटे अवश्यपणे जोईअे ते धर्मोने प्रशासके पाणवा. लोकोनुं भरण-पोषण करवुं. संस्कारोनी रक्षा करवी. सर्वेनो अब्युदय थाय ते माटे स्वास्थ्य, शिक्षण, संरक्षण, वीजणी, अनाज, जण वगेरे द्वारा सारी रीते व्यवस्था करवी. (२०१-२०२)

Sushāsan māṭe avashyapaṇe joīe te dharmone prashāsake pālavā. Lokonu bharaṅ-poṣhaṅ karavu. Sanskāronī rakṣhā karavī. Sarveno abhyuday thāy te māṭe swāsthya, shikṣhaṅ, sanrakṣhaṅ, vījaṅī, anāj, jaṅ vagere dvārā sārī rīte vyavasthā karavī. (201-202)

२०३. कोई पण मनुष्यना गुण, सामर्थ्य, रुचि वगेरे जाणीने; विचार करी तेना माटे उचित अेवां कार्यांमां तेने जोडवो. (२०३)

Koī paṅ maṅuṣhyanaṅ guṅ, sāmarthya, ruchi vagere jāṅīne; vichār karī tenā māṭe uchit evā kāryomā tene joḍavo. (203)

२०४. जे देशने विषे भगवाननी भक्ति थई शके तथा पोताना धर्मनुं पालन थई शके तेवा देशने विषे सुभे निवास करवो. (२०४)

Je deshne viṣhe Bhagwānī bhakti thāī shake tathā potānā dharmanu pālan thāī shake tevā deshne viṣhe sukhe nivās karavo. (204)

२०५. विद्या, धन आदिनी प्राप्ति माटे देशांतरमां जाय त्यारे त्यां पण आदरथी सत्संग करवो अने नियमोनुं पालन करवुं. (२०५)

Vidyā, dhan ādinī prāpti māṭe deshāntarmā jāy tyāre tyā paṅ ādarthī satsang karavo ane niyamonu pālan karavu. (205)

२०६. જે દેશમાં પોતે રહેતા હોય તે દેશના પ્રશાસનને સંમત નિયમોનું સર્વ રીતે પાલન કરવું. (૨૦૬)

Je desh mā pote rahetā hoy te deshnā prashāsanne sammat niyamonu sarva rīte pālan karavu. (206)

૨૦૭. જ્યારે દેશકાળાદિનું વિપરીતપણું થઈ આવે ત્યારે ધીરજ રાખી અક્ષરપુરુષોત્તમ મહારાજનું આનંદ સાથે અંતરમાં ભજન કરવું. (૨૦૭)

Jyāre desh-kālādinu viparītpaṇu thaī āve tyāre dhīraj rākhi Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājnu ānand sāthe antarmā bhajan karavu. (207)

૨૦૮. પોતે જે સ્થાનમાં રહેતા હોય તે સ્થળે આપત્કાળ આવી પડે ત્યારે તે દેશનો ત્યાગ કરી અન્ય દેશને વિષે સુખે નિવાસ કરવો. (૨૦૮)

Pote je sthānmā rahetā hoy te sthāḷe āpatkāḷ āvī paḍe tyāre te deshno tyāg karī anya deshne viṣhe sukhe nivās karavo. (208)

૨૦૯. નાના બાળકો તથા બાલિકાઓએ બાળપણથી જ વિદ્યા પ્રાપ્ત કરવી. દુરાચાર, કુસંગ અને વ્યસનોનો ત્યાગ કરવો. (૨૦૯)

Nānā bāḷako tathā bālikāoe bāḷpaṇthī ja vidyā prāpt karavī. Durāchār, kusang ane vyasanono tyāg karavo. (209)

૨૧૦. વિદ્યાર્થીએ પોતાનો અભ્યાસ સ્થિર ચિત્તે, ઉત્સાહથી અને આદર થકી કરવો. સમયને વ્યર્થ કર્મોમાં બગાડવો નહીં. (૨૧૦)

Vidyārthīe potāno abhyās sthir chitte, utsāhthī ane ādar thakī karavo. Samayne vyarth karmomā bagāḍavo nahī. (210)

૨૧૧. બાળપણથી જ સેવા, વિનમ્રતા વગેરે દૃઢ કરવાં. ક્યારેય નિર્બળ ન થવું અને ભય ન પામવો. (૨૧૧)

Bālpaṅthī ja sevā, vinamratā vagere ḍṛuḍh karavā. Kyārey nirbal na thavu ane bhay na pāmavo. (211)

२१२. બાળપણથી જ સત્સંગ, ભક્તિ અને પ્રાર્થના કરવાં. પ્રતિદિન પૂજા કરવી તથા માતા-પિતાને પંચાંગ પ્રણામ કરવા. (૨૧૨)

Bālpaṅthī ja satsang, bhakti ane prārthanā karavā. Pratidin pūjā karavī tathā mātā-pitāne panchāng praṇām karavā. (212)

२१૩. કુમાર તથા યુવાન અવસ્થામાં વિશેષ સંયમ પાળવો. શક્તિનો નાશ કરે એવા અયોગ્ય સ્પર્શ, દૃશ્ય વગેરેનો ત્યાગ કરવો. (૨૧૩)

Kumār tathā yuvān avasthāmā viśeṣh sanyam pāḷavo. Shaktino nāsh kare evā ayogyā sparsh, ḍṛushya vagereno tyāg karavo. (213)

२१૪. સારા ફળને આપે તેવું, ઉન્નતિ કરે તેવું અને ઉચિત હોય તેવું જ સાહસ કરવું. જે કેવળ પોતાના મનનું અને લોકોનું રંજન કરે તેવું સાહસ ન કરવું. (૨૧૪)

Sārā falne āpe tevu, unnati kare tevu ane uchit hoy tevu ja sāhas karavu. Je keval potānā mannu ane lokonu ranjan kare tevu sāhas na karavu. (214)

२१૫. પોતાને અવશ્ય કરવાના ઉદ્યમને વિષે ક્યારેય આળસ ન કરવી. ભગવાનને વિષે શ્રદ્ધા અને પ્રીતિ કરવી. પ્રતિદિન પૂજા કરવી અને સત્સંગ કરવો. (૨૧૫)

Potāne avashya karavānā udyamne viṣhe kyārey āḷas na karavī. Bhagwānne viṣhe shraddhā ane prīti karavī. Pratidin pūjā karavī ane satsang karavo. (215)

२१૬. આ લોકમાં સંગ બળવાન છે. જેવો સંગ હોય તેવું જીવન બને. આથી સારા મનુષ્યોનો સંગ કરવો. કુસંગનો સર્વથા ત્યાગ કરવો. (૨૧૬)

Ā lokmā sang baḷavān chhe. Jevo sang hoy tevu jīvan bane. Āthī sārā manuṣhyono sang karavo. Kusangno sarvathā tyāg karavo. (216)

૨૧૭. જે મનુષ્ય કામાસક્ત, કૃતઘ્ની, લોકોને છેતરનાર, પાખંડી તથા કપટી હોય તેનો સંગ ત્યજવો. (૨૧૭)

Je manuṣhya kāmāsakta, kṛtaghnī, lokone chhetarnār, pākhandī tathā kapaṭī hoy teno sang tyajavo. (217)

૨૧૮-૨૧૯. જે મનુષ્ય ભગવાન અને તેમના અવતારોનું ખંડન કરતો હોય, પરમાત્માની ઉપાસનાનું ખંડન કરતો હોય અને સાકાર ભગવાનને નિરાકાર માનતો હોય તેનો સંગ ન કરવો. તેવા ગ્રંથો ન વાંચવા. (૨૧૮-૨૧૯)

Je manuṣhya Bhagwān ane temanā avatāronu khaṇḍan karato hoy, Paramātmānī upāsanānu khaṇḍan karato hoy ane sākār Bhagwānne nirākār mānato hoy teno sang na karavo. Tevā grantho na vānchavā. (218-219)

૨૨૦. જે મનુષ્ય મંદિર અને ભગવાનની મૂર્તિઓનું ખંડન કરતો હોય, સત્ય-અહિંસા આદિ ધર્મોનું ખંડન કરતો હોય તેના સંગનો ત્યાગ કરવો. (૨૨૦)

Je manuṣhya mandir ane Bhagwānnī mūrṭionu khaṇḍan karato hoy, satya-ahinsā ādi dharmonu khaṇḍan karato hoy tenā sangno tyāg karavo. (220)

૨૨૧. જે મનુષ્ય ગુરુશરણાગતિનો વિરોધ કરતો હોય, વૈદિક શાસ્ત્રોનું ખંડન કરતો હોય, ભક્તિમાર્ગનો વિરોધ કરતો હોય તેનો સંગ ન કરવો. (૨૨૧)

Je manuṣhya guru-sharaṇāgatino virodh karato hoy, Vaidik shāstronu khaṇḍan karato hoy, bhakti-mārgno virodh karato hoy teno sang na karavo. (221)

२२२. કોઈ મનુષ્ય લોકમાં વ્યાવહારિક કાર્યોમાં બુદ્ધિવાળો હોય અથવા શાસ્ત્રોમાં પારંગત પણ હોય, તેમ છતાં પણ જો તે ભક્તિએ રહિત હોય તો તેનો સંગ ન કરવો. (૨૨૨)

Koī manuṣhya lokmā vyāvahārik kāryomā buddhivālo hoy athavā shāstromā pārangat paṇ hoy, tem chhatā paṇ jo te bhaktie rahit hoy to teno sang na karavo. (222)

૨૨૩. આધ્યાત્મિક વિષયોમાં શ્રદ્ધાનો જ તિરસ્કાર કરી જે મનુષ્ય કેવળ તર્કને જ આગળ કરતો હોય તેનો સંગ ન કરવો. (૨૨૩)

Ādhyātmik viṣhayomā shraddhāno ja tiraskār karī je manuṣhya kevaḷ tarkane ja āgaḷ karato hoy teno sang na karavo. (223)

૨૨૪. મુમુક્ષુ હરિભક્તોએ સત્સંગમાં રહેલ કુસંગને પણ જાણવો અને ક્યારેય તેનો સંગ ન કરવો. (૨૨૪)

Mumukṣhu haribhaktoe satsangmā rahel kusangne paṇ jāṇavo ane kyārey teno sang na karavo. (224)

૨૨૫. જે મનુષ્ય પ્રત્યક્ષ ભગવાનમાં અને ગુરુમાં મનુષ્યભાવ જોતો હોય અને નિયમ પાળવામાં શિથિલ હોય તેનો સંગ ન કરવો. (૨૨૫)

Je manuṣhya pratyakṣ Bhagwānmā ane gurumā manuṣhyabhāv joto hoy ane niyam pālavāmā shithil hoy teno sang na karavo. (225)

૨૨૬. જે મનુષ્ય ભક્તોમાં દોષ જોનાર, અવગુણની જ વાતો કરનાર, મનસ્વી અને ગુરુદ્રોહી હોય તેનો સંગ ન કરવો. (૨૨૬)

Je manuṣhya bhaktomā doṣh jonār, avaguṇnī ja vāto karanār, manasvī ane gurudrohī hoy teno sang na karavo. (226)

२२७. જે મનુષ્ય સત્કાર્ય, સચ્છાસ્ત્ર તથા સત્સંગની નિંદા કરતો હોય તેનો સંગ ન કરવો. (૨૨૭)

Je manuṣhya satkārya, sachchhāstra tathā satsangnī nindā karato hoy teno sang na karavo. (227)

૨૨૮. જેની વાતો સાંભળવાથી ભગવાન, ગુરુ તથા સત્સંગને વિષે નિષ્ઠા ટળતી હોય તેનો સંગ ત્યજવો. (૨૨૮)

Jenī vāto sāmbhalaṅvāthī Bhagwān, guru tathā satsangne viṣhe niṣṭhā ṭalaṭī hoy teno sang tyajavo. (228)

૨૨૯. જેને અક્ષરપુરુષોત્તમને વિષે દઢ નિષ્ઠા હોય, દઢ ભક્તિ હોય અને જે વિવેકી હોય તેનો સંગ આદર થકી કરવો. (૨૨૯)

Jene Akṣhar-Puruṣhottamne viṣhe dṛuḍh niṣṭhā hoy, dṛuḍh bhakti hoy ane je vivekī hoy teno sang ādar thakī karavo. (229)

૨૩૦. ભગવાન તથા ગુરુનાં વાક્યોમાં જેને સંશય ન હોય, જે વિશ્વાસુ હોય, બુદ્ધિમાન હોય તેનો સંગ આદર થકી કરવો. (૨૩૦)

Bhagwān tathā gurunā vākyaomā jene sanshay na hoy, je vishvāsu hoy, buddhimān hoy teno sang ādar thakī karavo. (230)

૨૩૧. આજ્ઞા પાળવામાં જે સદાય ઉત્સાહ સાથે તત્પર હોય, દઢ હોય; જે નિર્માની તથા સરળ હોય તેનો સંગ આદર થકી કરવો. (૨૩૧)

Āgnā pālavāmā je sadāy utsāh sāthe tatpar hoy, dṛuḍh hoy; je nirmānī tathā saraḷ hoy teno sang ādar thakī karavo. (231)

૨૩૨. ભગવાન અને ગુરુનાં દિવ્ય તથા મનુષ્ય ચરિત્રોમાં જે સ્નેહપૂર્વક દિવ્યતાનું દર્શન કરતો હોય તેનો સંગ આદર થકી કરવો. (૨૩૨)

Bhagwān ane gurunā divya tathā manuṣhya charitromā je sneh-pūrvak divyatānu darshan karato hoy teno sang ādar thakī karavo. (232)

२३३. सत्संगमां जे मनुष्य अन्यना गुणो ग्रहण करवामां तत्पर होय, दुर्गुणोनी वात न करतो होय, सुहृदभाववाणो होय तेनो संग आदर थकी करवो. (२३३)

Satsangmā je manuṣhya anyanā guṇo grahaṇ karavāmā tatpar hoy, durguṇonī vāt na karato hoy, suhṛudbhāvavāḷo hoy teno sang ādar thakī karavo. (233)

२३४. जेना आचार तथा विचारने विषे गुरुहरिने राज्ज करवानुं ऐकमात्र लक्ष्य होय, तेनो संग आदर थकी करवो. (२३४)

Jenā āchār tathā vichārne viṣhe guruharine rājī karavānu ekamātra lakṣhya hoy teno sang ādar thakī karavo. (234)

२३५. पोतानी शक्ति अने रुचि प्रमाणे संस्कृत तथा प्राकृत भाषामां पोताना संप्रदायना ग्रंथोनुं पठन-पाठन करवुं. (२३५)

Potānī shakti ane ruchi pramāṇe Sanskrut tathā prākṛut bhāṣhāmā potānā sampradāynā granthonu paṭhan-pāṭhan karavu. (235)

२३६. वचनामृत, स्वामीनी वातो तथा गुणातीत गुरुओनां ज्वनयरित्रो नित्ये भावथी वांचवां. (२३६)

Vachanāmṛut, Swāmīnī Vāto tathā guṇātīt guruonā jīvan-charitro nitye bhāvthī vānchavā. (236)

२३७-२३८. स्वामिनारायण भगवान तथा गुणातीत गुरुओनां उपदेशो अने यरित्रो सत्संगीओनुं ज्वन छे. तेथी सत्संगीऐ तेनुं शांत यित्ते श्रवण, मनन तथा निदिध्यासन महिमाऐ सखित, श्रद्धापूरवक तथा भक्तिथी रोज करवुं. (२३७-२३८)

Swāminārāyaṇ Bhagwān tathā guṇātīt guruonā updesho ane charitro satsangionu jīvan chhe. Tethī satsangīe tenu shānt chitte shravaṇ, manan tathā nididhyāsan mahimāe sahit, shraddhā-pūrvak tathā bhaktithī roj karavu. (237-238)

२३८. संप्रदायना सिद्धांतोमां बाध करे तथा संशय उत्पन्न करे तेवां वयनो वांयवां, सांभणवां के मानवां नई. (२३८)

Sampradāynā siddhāntomā bādh kare tathā sanshay utpanna kare tevā vachano vānchavā, sām̄bhaḷavā ke mānavā nahī. (239)

२४०. स्वामिनारायण भगवानने विषे हृदयमां पराभक्ति दढ करवा गुरुहरिना आदेशथी यातुर्मासमां व्रत करवुं. (२४०)

Swāminārāyaṇ Bhagwānne viṣhe hṛudaymā parā-bhakti dṛuḍh karavā guruharinā ādeshtī Chāturmāsmā vrat karavu. (240)

२४१-२४२. तेमां यांद्रायण, उपवास वगेरे तथा मंत्रजप, प्रदक्षिणा, कथाश्रवण, अधिक दंडवत्-प्रणाम करवा ईत्यादिरूपे श्रद्धासे करीने, प्रीतिपूर्वक अने भगवाननो राजपो प्राप्त करवा विशेष भक्तिनुं आयरण करवुं. (२४१-२४२)

Temā chāndrāyaṇ, upavās vagere tathā mantra-jap, pradakṣhiṇā, kathā-shravaṇ, adhik danḍavat praṇām karavā ityādirūpe shraddhāe karīne, prīti-pūrvak ane Bhagwānno rājīpo prāpt karavā viṣheṣ bhaktinu ācharaṇ karavu. (241-242)

२४३. त्यारे पोतानी रुचि तथा शक्ति प्रमाणे संप्रदायनां शास्त्रोनुं नियमपूर्वक पठन-पाठन करवुं. (२४३)

Tyāre potānī ruchi tathā shakti pramāṇe sampradāynā shāstronu niyam-pūrvak paṭhan-pāṭhan karavu. (243)

२४४. ભગવાનને વિષે પ્રીતિ વધારવા સારુ સર્વે સત્સંગીઓએ હર્ષ અને ઉલ્લાસથી ભક્તિભાવે ઉત્સવો કરવા. (૨૪૪)

Bhagwānne viṣhe prīti vadhāravā sāru sarve satsangīoe harṣh ane ullāsthī bhaktibhāve utsavo karavā. (244)

૨૪૫. ભગવાન સ્વામિનારાયણ તથા અક્ષરબ્રહ્મ ગુરુઓના જન્મમહોત્સવો ભક્તિભાવથી હંમેશાં ઉજવવા. (૨૪૫)

Bhagwān Swāminārāyaṇ tathā Akṣharbrahma guruonā janma-mahotsavo bhakti-bhāvthī hammeshā ujavavā. (245)

૨૪૬. સત્સંગી જનોએ શ્રીહરિ તથા ગુરુના વિશિષ્ટ પ્રસંગોને દિવસે યથાશક્તિ પર્વોત્સવો કરવા. (૨૪૬)

Satsangī janoe Shrihari tathā gurunā vishiṣṭha prasangone divase yathā-shakti parvotsavo karavā. (246)

૨૪૭. પર્વોત્સવોને વિષે ભક્તિએ કરીને સવાદ્ય કીર્તન કરવું અને વિશેષે કરીને મહિમાની વાતો કરવી. (૨૪૭)

Parvotsavone viṣhe bhaktie karīne savādya kīrtan karavu ane viśeṣh karīne mahimānī vāto karavī. (247)

૨૪૮. ચૈત્ર સુદ નોમને દિવસે રામચંદ્ર ભગવાનનું પૂજન કરવું. શ્રાવણ વદ આઠમને દિવસે કૃષ્ણ ભગવાનનું પૂજન કરવું. (૨૪૮)

Chaitra sud nomne divase Rāmchandra Bhagwānnu pūjan karavu. Shrāvaṇ vad āṭhamne divase Kṛṣhṇa Bhagwānnu pūjan karavu. (248)

૨૪૯. શિવરાત્રિને વિષે શંકર ભગવાનનું પૂજન કરવું. ભાદરવા સુદ ચોથને દિવસે ગણપતિનું પૂજન કરવું. (૨૪૯)

Shiva-rātrine viṣhe Shankar Bhagwānnu pūjan karavu.
Bhādarvā sud chothne divase Gaṇpatinu pūjan karavu. (249)

२५०. आसो वढ यौदशने दिवस उनुमानञ्जनुं पूजन करवुं. मार्गे जतां कोई मंदिर
आवे तो ते देवने भावथी प्रशाम करवा. (२५०)

Āso vad chaudashne divas Hanumānjīnu pūjan karavu. Mārgē
jatā koī mandir āve to te devne bhāvthī praṇām karavā. (250)

२५१. विष्णु, शंकर, पार्वती, गणपति तथा सूर्य अे पांय देवता पूज्यपणे मानवा.
(२५१)

Viṣṇu, Shankar, Pārvatī, Gaṇpati tathā Sūrya e pānch devatā
pūjyapaṇe mānavā. (251)

२५२. अक्षरपुरुषोत्तम महाराजने विषे दढ निष्ठा राखवी. तेम छतां कोई पण अन्य
देवोनी निंदा न करवी. (२५२)

Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājne viṣhe dṛuḍh niṣṭhā rākhavī.
Tem chhatā koī paṇ anya devonī nindā na karavī. (252)

२५३. अन्य धर्मा, संप्रदायो के तेमना अनुयायीओने विषे द्वेष न करवो. तेमनी निंदा
न करवी. तेमने सदा आदर आपवो. (२५३)

Anya dharmo, sampradāyo ke temanā anuyāyīone viṣhe dveṣh
na karavo. Temanī nindā na karavī. Temane sadā ādar āpavo.
(253)

२५४. मंदिरो, शास्त्रो अने संतोनी क्यारेय निंदा न करवी. पोतानी शक्ति प्रभाणे
तेमनो यथोचित सत्कार करवो. (२५४)

Mandiro, shāstro ane santōnī kyārey nindā na karavī. Potānī
shakti pramāṇe temano yathochit satkār karavo. (254)

૨૫૫. સંયમ, ઉપવાસ ઈત્યાદિ જે જે તપનું આચરણ કરવું તે તો કેવળ ભગવાનને રાજી કરવા તથા ભક્તિ માટે જ કરવું. (૨૫૫)

Sanyam, upavās ityādi je je tapnu ācharaṇ karavu te to keval Bhagwāne rājī karavā tathā bhakti māṭe ja karavu. (255)

૨૫૬. એકાદશીનું વ્રત સદાય પરમ આદર થકી કરવું. તે દિવસે નિષિદ્ધ વસ્તુ ક્યારેય ન જમવી. (૨૫૬)

Ekādashīnu vrat sadāy param ādar thakī karavu. Te divase niṣiddha vastu kyārey na jamavī. (256)

૨૫૭. ઉપવાસને વિષે દિવસની નિદ્રાનો પ્રયત્નપૂર્વક ત્યાગ કરવો. દિવસે લીધેલી નિદ્રાથી ઉપવાસરૂપી તપ નાશ પામે છે. (૨૫૭)

Upavāsne viṣhe divasnī nidrāno prayatna-pūrvak tyāg karavo. Divase līdhelī nidrāthī upavāsrūpī tap nāsh pāme chhe. (257)

૨૫૮-૨૫૯. ભગવાન સ્વામિનારાયણે પોતે જે સ્થાનોને પ્રસાદીભૂત કર્યાં છે, અક્ષરબ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુઓએ જે સ્થાનોને પ્રસાદીભૂત કર્યાં છે, તે સ્થાનોની યાત્રા કરવાની ઈચ્છા હોય તેણે પોતાની શક્તિ અને રુચિ પ્રમાણે કરવી. (૨૫૮-૨૫૯)

Bhagwān Swāminārāyaṇe pote je sthānone prasādībhūt karyā chhe, Akṣharbrahma-swarūp guruoe je sthānone prasādībhūt karyā chhe, te sthānonī yātrā karavānī ichchhā hoy teṇe potānī shakti ane ruchi pramāṇe karavī. (258-259)

૨૬૦. અયોધ્યા, મથુરા, કાશી, કેદારનાથ, બદરીનાથ તથા રામેશ્વર ઈત્યાદિ તીર્થોની યાત્રાએ પોતાની શક્તિ અને રુચિ પ્રમાણે જવું. (૨૬૦)

Ayodhyā, Mathurā, Kāshī, Kedārnaṭh, Badrīnaṭh tathā Rāmeshvar ityādi tīrthonī yātrāe potānī shakti ane ruchi pramāṇe javu. (260)

२६१. मंदिरमां आवेल सौ कोईअे मर्यादानुं पालन अवश्य करवुं. मंदिरने विषे आवेल पुरुषोअे स्त्रीनो स्पर्श न करवो तथा स्त्रीओअे पुरुषनो स्पर्श न करवो. (२६१)

Mandirmā āvel sau koīe maryādānu pālan avashya karavu. Mandirne viṣhe āvel puruṣhoe strīno sparsh na karavo tathā strīoe puruṣhno sparsh na karavo. (261)

२६२. स्त्रीओ तथा पुरुषोअे लंभेशां सत्संगना नियम अनुसार मंदिरने विषे वस्त्रो पहेरवां. (२६२)

Strīo tathā puruṣhoe hammeshā satsangnā niyam anusār mandirne viṣhe vastro paheravā. (262)

२६३. भक्तजने भगवान के गुरुनां दर्शने क्यारेय ખાલી હાથે ન જવું. (२६३)

Bhaktajane Bhagwān ke gurunā darshane kyārey khālī hāthe na javu. (263)

२६४-२६५. सर्वे सत्संगीओअे सूर्य के चन्द्रना ग्रहण काणे सर्व क्रियाओनो त्याग करी भगवाननुं भजन करवुं. ते समये निद्रा तथा भोजननो त्याग करीने अेक स्थणे बेसीने ग्रहण पूर्ण थाय त्यां सुधी भगवत्कीर्तनादि करवुं. (२६४-२६५)

Sarve satsangīoe sūrya ke chandranā grahaṇ kāle sarva kriyāono tyāg karī Bhagwānnu bhajan karavu. Te samaye nidrā tathā bhojanno tyāg karīne ek sthāle besīne grahaṇ pūrṇa thāy tyā sudhī bhagwat-kīrtanādi karavu. (264-265)

२६६. ग्रहणनी मुक्ति थये सर्व जनोअे सवस्त्र स्नान करवुं. त्यागीओअे भगवाननी पूजा करवी अने गृहस्थोअे दान करवुं. (२६६)

Grahaṇnī mukti thaye sarva janoe savastra snān karavu. Tyāgīoe Bhagwānnī pūjā karavī ane gruhasthoe dān karavu. (266)

२६७. जन्म-मरण्णी सूतक तथा श्राद्ध वगेरे विधिओ सत्संगनी रीतने अनुसरी पाणवी. (२६७)

Janma-maraññī sūtak tathā shrāddha vagere vidhio satsangnī rītne anusarī pālavī. (267)

२६८. कोई अयोग्य आयरण थई जाय त्यारे भगवानने राज् करवा शुद्ध भावे प्रायश्चित्त करवुं. (२६८)

Koī ayogyā ācharaṇ thāī jāy tyāre Bhagwānne rājī karavā shuddha bhāve prāyashchitta karavu. (268)

२६९. आपत्कालमां ज आपद्धर्म आयरवो. अल्प आपत्तिने मोटी आपत्ति मानी लई धर्मनो त्याग न करवो. (२६९)

Āpatkālmā ja āpaddharma ācharavo. Alp āpattine moṭī āpatti mānī laī dharmano tyāg na karavo. (269)

२७०. कष्ट आपे तेवी आपत्ति आवी पडे त्यारे भगवाननुं बण राभी, जे रीते पोतानी तथा अन्यनी रक्षा थाय तेम करवुं. (२७०)

Kaṣṭ āpe tevī āpatti āvī paḍe tyāre Bhagwānnu baṇ rābhī je rīte potānī tathā anyanī rakṣhā thāy tem karavu. (270)

२७१. विवेकी मनुष्ये प्राणनो नाश थाय तेवी आपत्ति आवी पडे त्यारे गुरुना आदेशोने अनुसरीने प्राणनी रक्षा करवी अने सुभे रडेवुं. (२७१)

Vivekī maṇuṣhye prāṇno nāsh thāy tevī āpatti āvī paḍe tyāre gurunā ādehone anusarīne prāṇnī rakṣhā karavī ane sukhe rahevu. (271)

२७२-२७३. सर्वे सत्संगी जनोअे सत्संगनी रीत प्रमाणे, गुरुना आदेश अनुसार, परिशुद्ध भावथी देश, काल, अवस्था तथा पोतानी शक्ति प्रमाणे आचार, व्यवहार अने प्रायश्चित्त करवां. (२७२-२७३)

Sarve satsangī janoe satsangnī rīt pramāṇe, gurunā ādesh anusār, parishuddha bhāvthī desh, kāl, avasthā tathā potānī shakti pramāṇe āchār, vyavahār ane prāyashchit karavā. (272-273)

२७४. धर्म-नियम पाणवाथी जिवन उन्नत थाय छे अने अन्यने पण सदायार पाणवानी प्रेरणा मणे छे. (२७४)

Dharma-niyam pālavāthī jīvan unnat thāy chhe ane anyane paṇ sadāchār pālavānī preraṇā maṇe chhe. (274)

२७५. भगवानना ભક્તે ક્યારેય ભૂત, પ્રેત, પિશાચ આદિની બીક ન રાખવી. આવી આશંકાઓનો ત્યાગ કરીને સુખે રહેવું. (૨૭૫)

Bhagwānnā bhakte kyārey bhūt, pret, pishāch ādinī bik na rākhavī. Āvī āshankāono tyāg karīne sukhe rahevu. (275)

૨૭૬. શુભ તથા અશુભ પ્રસંગોને વિષે મહિમાએ સહિત પવિત્ર સહજાનંદ નામાવલીનો પાઠ કરવો. (૨૭૬)

Shubh tathā ashubh prasangone viṣhe mahimāe sahit pavitra Sahajānand Nāmāvalīno pāṭh karavo. (276)

૨૭૭. જેઓને સત્સંગનો આશ્રય થયો છે તેમનું કાળ, કર્મ કે માયા ક્યારેય અનિષ્ટ કરવા સમર્થ થતાં જ નથી. (૨૭૭)

Jeone satsangno āshray thayo chhe temanu kāl, karma ke māyā kyārey aniṣṭ karavā samarth thatā ja nathī. (277)

૨૭૮. સત્સંગીઓએ અયોગ્ય વિષયો, વ્યસનો તથા વહેમનો સદાય ત્યાગ કરવો. (૨૭૮)

Satsangīoe ayogyā viṣhayo, vyasano tathā vahemno sadāy tyāg karavo. (278)

२७८. काण, कर्म आदिनुं कर्तापणुं न मानवुं. अक्षरपुरुषोत्तम महाराजने सर्वकर्ता मानवा. (२७८)

Kāl, karma ādinu kartāpaṇu na mānavu. Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājne sarva-kartā mānavā. (279)

२८०. विपत्ति आवे त्यारे धीरज राभवी, प्रार्थना करवी, प्रयत्न करवो अने अक्षरपुरुषोत्तम महाराजने विषे दृढ विश्वास राभवो. (२८०)

Vipatti āve tyāre dhīraj rākhavī, prārthanā karavī, prayatna karavo ane Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājne viṣhe dṛuḍh viśhvās rākhavo. (280)

२८१. त्यागाश्रम ग्रहण करवानी ईच्छा होय तेमणे अक्षरब्रह्मस्वरूप गुरु पासे दीक्षा ग्रहण करवी. सर्वे त्यागीओअे सदा अष्टप्रकारे ब्रह्मचर्य पाणवुं. (२८१)

Tyāgāshram grahaṇ karavānī ichchhā hoy temaṇe Akṣharbrahma-swarūp guru pāse dikṣhā grahaṇ karavī. Sarve tyāgīōe sadā aṣṭa-prakāre brahmacharya pālavu. (281)

२८२. त्यागीओअे धननो त्याग करवो अने पोतानुं करीने राभवुं नही. धननो स्पर्श पण न ज करवो. (२८२)

Tyāgīōe dhanno tyāg karavo ane potānu karīne rākhavu nahī. Dhanno sparsh paṇ na ja karavo. (282)

२८३-२८४. त्यागीओअे अक्षरपुरुषोत्तम महाराजने विषे प्रीति वधारवा सारु सदा निष्कामपणुं, निर्लोभपणुं, निःस्वादपणुं, निःस्नेहपणुं, निर्मानपणुं तथा त्यागीना अन्य गुणो धारण करवा. (२८३-२८४)

Tyāgīōe Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājne viṣhe prīti vadhāravā sāru sadā niṣhkāmpaṇu, nirlobhpaṇu, nihswādpaṇu, nihsnehpaṇu, nirmānpaṇu tathā tyāgīnā anya guṇo dhāraṇ karavā. (283-284)

૨૮૫. ત્યાગીઓએ પોતાના આત્માની બ્રહ્મ સંગાથે એકતા પ્રાપ્ત કરીને દિવ્યભાવે સદાય સ્વામિનારાયણ ભગવાનને ભજવા. (૨૮૫)

Tyāgīoe potānā ātmānī brahma sangāthe ekatā prāpt karīne divyabhāve sadāy Swāminārāyaṇ Bhagwāne bhajavā. (285)

૨૮૬. ત્યાગ એ કેવળ ત્યાગ જ નથી પરંતુ આ ત્યાગ તો ભક્તિમય છે. આ ત્યાગ અક્ષરપુરુષોત્તમ મહારાજને પામવા માટે છે. (૨૮૬)

Tyāg e keval tyāg ja nathī parantu ā tyāg to bhaktimay chhe. Ā tyāg Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājne pāmavā māṭe chhe. (286)

૨૮૭. આજ્ઞા-ઉપાસના સંબંધી આ સિદ્ધાંતો સર્વજીવહિતાવહ છે, દુઃખવિનાશક છે અને પરમસુખદાયક છે. (૨૮૭)

Āgnā-upāsanā sambandhī ā siddhānto sarva-jīva-hitāvah chhe, dukh-vināshak chhe ane param-sukh-dāyak chhe. (287)

૨૮૮-૨૯૦. આ શાસ્ત્રને અનુસરીને જે જન શ્રદ્ધા અને પ્રીતિથી પોતાના જીવનમાં આજ્ઞા-ઉપાસનાની દૃઢતા કરે, તે ભગવાનનો રાજીવો પ્રાપ્ત કરી તેમની કૃપાનું પાત્ર થાય છે. શાસ્ત્રોમાં કહેલ બ્રાહ્મી સ્થિતિને તે જીવતાં છતાં જ પ્રાપ્ત કરે છે. એકાંતિક ધર્મ સિદ્ધ કરે છે. ભગવાનના શાશ્વત, દિવ્ય એવા અક્ષરધામને પામે છે, આત્યંતિક મુક્તિ મેળવે છે અને સુખ પ્રાપ્ત કરે છે. (૨૮૮-૨૯૦)

Ā shāstrane anusarīne je jan shraddhā ane prītithī potānā jīvanmā āgnā-upāsanānī drūḍhatā kare, te Bhagwāno rājīvo prāpt karī temanī kṛupānu pātra thāy chhe. Shāstromā kahel brāhmī sthitine te jīvātā chhatā ja prāpt kare chhe. Ekāntik dharma siddha kare chhe. Bhagwānā shāshvat, divya evā Akṣhardhāmne pāme chhe, ātyantik mukti melave chhe ane sukh prāpt kare chhe. (288-290)

२८१. अक्षरब्रह्मनुं साधर्म्य प्राप्त करी पुरुषोत्तमनी दासत्वावे ભક્તિ કરવી એ મુક્તિ માનવામાં આવી છે. (૨૮૧)

Akṣharbrahmanu sādharma prāpt karī Puruṣhottamni dāsabhāve bhakti karavī e mukti mānavāmā āvī chhe. (291)

૨૮૨. આ રીતે સંક્ષેપે કરીને અહીં આજ્ઞા તથા ઉપાસનાનું વર્ણન કર્યું. તેનો વિસ્તાર સંપ્રદાયનાં શાસ્ત્રો થકી જાણવો. (૨૮૨)

Ā rīte sankṣhepe karīne ahī āgnā tathā upāsānānu varṇan karyu. Teno vistār sampradāyānā shāstro thakī jāṇavo. (292)

૨૮૩-૨૮૪. સત્સંગી જનોએ પ્રતિદિન આ 'સત્સંગદીક્ષા' શાસ્ત્રનો એકાગ્ર ચિત્તે પાઠ કરવો. પાઠ કરવા અસમર્થ હોય તેમણે પ્રીતિપૂર્વક તેનું શ્રવણ કરવું. અને શ્રદ્ધાથી તે રીતે આચરવા પ્રયત્ન કરવો. (૨૮૩-૨૮૪)

Satsangī janoe pratidin ā 'Satsang-Dikṣhā' shāstrano ekāgra chitte pāṭh karavo. Pāṭh karavā asamarth hoyā temaṇe prīti-pūrvak tenu shravaṇ karavu. Ane shraddhāthī te rīte ācharavā prayatna karavo. (293-294)

૨૮૫-૨૮૬. પરમાત્મા પરબ્રહ્મ સ્વામિનારાયણ ભગવાને અક્ષરપુરુષોત્તમ સિદ્ધાંતની સ્થાપના કરી અને ગુણાતીત ગુરુઓએ તેનું પ્રવર્તન કર્યું. તે સિદ્ધાંત અનુસાર આ શાસ્ત્ર રચ્યું છે. (૨૮૫-૨૮૬)

Paramātmā Parabrahma Swāminārāyaṇ Bhagwāne Akṣhar-Puruṣhottam siddhāntnī sthāpanā karī ane guṇātīt guruoe tenu pravartan karyu. Te siddhānt anusār ā shāstra rachyu chhe. (295-296)

૨૮૭-૨૮૮. પરબ્રહ્મ દયાળુ સ્વામિનારાયણ ભગવાન કૃપાએ કરીને જ મુમુક્ષુઓના મોક્ષ માટે આ લોકમાં અવતર્યા. સકળ આશ્રિત ભક્તોનાં યોગક્ષેમનું વહન કર્યું અને આ લોક તથા પરલોક એમ બંને પ્રકારનું એમણે કલ્યાણ કર્યું. (૨૮૭-૨૮૮)

Parabrahma dayālu Swāminārāyaṇ Bhagwān kṛupāe karīne ja mumukṣhuonā mokṣha māṭe ā lokmā avataryā. Sakaḷ āshrit bhaktonā yog-kṣhemnu vahan karyu ane ā lok tathā paralok em banne prakārnu emaṇe kalyāṇ karyu. (297-298)

२९८. सर्वत्र परमात्मा परब्रह्म स्वामिनारायण भगवानना द्विव्य कृपाशिष सदा वरसे. (२९८)

Sarvatra Paramātmā Parabrahma Swāminārāyaṇ Bhagwānnā divya kṛupāshishh sadā varase. (299)

३००. सर्वेनां सर्व दुःखो, त्रण ताप, उपद्रवो, क्लेशो, अज्ञान, संशयो तथा भय विनाश पामे. (३००)

Sarvenā sarva dukho, traṇ tāp, upadravo, klesho, agnān, sanshayo tathā bhay vināsh pāme. (300)

३०१. भगवाननी कृपाथी सर्वे निरामय स्वास्थ्य, सुख, परम शांति तथा परम कल्याण पामो. (३०१)

Bhagwānnī kṛupāthī sarve nirāmay swāsthya, sukh, param shānti tathā param kalyāṇ pāmo. (301)

३०२. कोई मनुष्य कोईनो द्रोह तथा द्वेष न करे. सर्वे सदाय परस्पर आदर सेवे. (३०२)

Koī manuṣhya koīno droh tathā dveṣh na kare. Sarve sadāy paraspar ādar seve. (302)

३०३. अक्षरपुरुषोत्तमने विषे सर्वने दृढ प्रीति, निष्ठा, निश्चय थाय अने विश्वास सदाय वृद्धि पामे. (३०३)

Akṣhar-Puruṣhottamne viṣhe sarvane druḍh prīti, niṣhṭhā, nishchay thāy ane vishvās sadāy vṛuddhi pāme. (303)

३०४. सर्वे भक्तो धर्म पाणवामां बलिया थाय अने सहजानंद परमात्मानि प्रसन्नता प्राप्त करे. (३०४)

Sarve bhakto dharma pālavāmā baliyā thāy ane Sahajānand Paramātmānī prasannatā prāpt kare. (304)

३०५. संसार प्रशांत, धर्मवान, साधनाशील तथा अध्यात्ममार्गे चालनारा मनुष्योथी युक्त थाय. (३०५)

Sansār prashānt, dharmavān, sādhanāshīl tathā adhyātma-māрге chālanārā manuṣhyothī yukta thāy. (305)

३०६. सर्व मनुष्योमां परस्पर ऐकता, सुहृदभाव, मैत्री, करुणा, सहनशीलता तथा स्नेह वृद्धि पामे. (३०६)

Sarva manuṣhyomā paraspar ekatā, suhṛudbhāv, maitrī, karuṇā, sahan-shīlatā tathā sneh vṛuddhi pāme. (306)

३०७. ब्रह्म तथा परब्रह्मना दिव्य संबंधे करीने सत्संगने विषे सर्वने निर्दोषभाव तथा दिव्यभावनी दृढता थाय. (३०७)

Brahma tathā Parabrahmanā divya sambandhe karīne satsangne viṣhe sarvane nirdoṣbhāv tathā divyabhāvnī dṛudhatā thāy. (307)

३०८. सर्व जनो पोताना आत्माने विषे अक्षररूपता प्राप्त करी पुरुषोत्तम सहजानंदनी भक्ति प्राप्त करे. (३०८)

Sarva jano potānā ātmāne viṣhe akṣharrūptā prāpt karī Puruṣhottam Sahajānandnī bhakti prāpt kare. (308)

३०८.३१०. विक्रम संवत् २०७६ना माघ शुक्ल पंचमीअे आ शास्त्र लभवानो आरंभ कर्यो अने चैत्र सुद नवमीअे स्वामिनारायण भगवानना दिव्य जन्ममहोत्सवे ते संपूर्ण थयुं. (३०८-३१०)

Vikram samvat 2076nā Māgh shukla panchamī ā shāstra lakhavāno ārambh karyo ane Chaitra sud navamī Swāminārāyaṇ Bhagwānā divya janma-mahotsave te sampūrṇ thayu. (309-310)

૩૧૧-૩૧૪. ઉપાસ્ય પરબ્રહ્મ સહજાનંદ શ્રીહરિ તથા મૂળ અક્ષર ગુણાતીતાનંદ સ્વામી, સાક્ષાદ્ જ્ઞાનમૂર્તિ સમા ભગતજી મહારાજ, સત્ય સિદ્ધાંતના રક્ષક એવા યજ્ઞપુરુષદાસજી (શાસ્ત્રીજી મહારાજ), સદાય વાત્સલ્યભીના અને આનંદમય બ્રહ્મ એવા યોગીજી મહારાજ તથા વિશ્વવંદ્ય અને વિનમ્ર એવા ગુરુ પ્રમુખસ્વામી મહારાજને આ શાસ્ત્રરૂપી અંજલિ પ્રમુખસ્વામી મહારાજના જન્મ શતાબ્દી પર્વે સાનંદ ભક્તિભાવે અર્પણ કરવામાં આવે છે. (૩૧૧-૩૧૪)

Upāsya Parabrahma Sahajānand Shrihari tathā Mūl Akṣhar Guṇātītānand Swāmī, sākṣhād gnān-mūrti samā Bhagatjī Mahārāj, satya siddhāntnā rakṣhak evā Yagnapurushdāsī (Shāstrījī Mahārāj), sadāy vātsalya-bhīnā ane ānandmay brahma evā Yogijī Mahārāj tathā vishva-vandya ane vinamra evā guru Pramukh Swāmī Mahārājne ā shāstrarūpī anjali Pramukh Swāmī Mahārājnā janma shatābdī parve sānand bhakti-bhāve arpaṇ karavāmā āve chhe. (311-314)

૩૧૫. સ્વામિનારાયણ ભગવાન એટલે કે સાક્ષાત્ અક્ષરપુરુષોત્તમ મહારાજ સકળ વિશ્વમાં પરમ આનંદ-મંગળને વિસ્તારે. (૩૧૫)

Swāminārāyaṇ Bhagwān eṭale ke sākṣhāt Akṣhar-Puruṣhottam Mahārāj sakaḷ vishvamā param ānand-mangalṇe vistāre. (315)

Notes

साथे साथे हवे मुखपाठ उपर
मारो रखावरो...
मुखपाठ ना समाचार भजे छै त्यारे
पूज राम थावु छु
जय श्री स्वामिनारायण।

॥ सत्संगदीक्षा मुखपाठ अर्धा ॥
ऑफिका

Blessings
Pramukh Swami Maharaj

Inspirer
Mahant Swami Maharaj